

ΚΟΝΤΡΑΣ

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 661 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 22 Οκτώβρη 2011

1,30 ΕΥΡΩ

Το αστικό πολιτικό
σύστημα οχυρώνεται

[ΣΕΛΙΔΑ 3](#)

Ο Περισσός
περιφρουρεί το
αστικό κοινοβούλιο

[ΣΕΛΙΔΑ 7](#)

Πιο εφιαλτικό το
πολυνομοσχέδιο

[ΣΕΛΙΔΑ 11](#)

Αγριά ιμπεριαλιστικά
παζάρια στην
Ευρωζώνη

[ΣΕΛΙΔΑ 16](#)

ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ
ΤΗΣ «ΚΟΝΤΡΑΣ» ΓΙΑ ΤΑ
ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΜΕΤΡΑ
ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ
ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

[ΣΕΛΙΔΕΣ 8-9](#)

ΜΗ ΜΑΣ ΠΑΡΕΙ ΑΠΟ ΚΑΤΩ

Να οργανωθούμε πολιτικά
Να δράσουμε ανατρεπτικά

**ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

22/10/1944: Αρχή επιθέσεων ΕΛΑΣ με σκοπό διάλυση του ΕΔΕΣ στην Ηπειρο 22/10/1977: Βόμβα στο γερμανικό προξενείο (Ηράκλειο Κρήτης) 22/10/1977: Διαδηλώσεις-συγκρούσεις σε εννιά ιταλικές πόλεις, βόμβες στα γραφεία Grundic (Μιλάνο), Volkswagen (Βενετία), Mercedes (Μπρέσια-Νάπολη), σε γερμανικό λεωφορείο (Μπολζάνο), πυρπολήσεις αυτοκινήτων, εικοσιτέσσερις τραυματίες 22/10/1989: Θάνατος ανθυπασπιστή πολεμικής αεροπορίας Μιχάλη Παυλή από έκρηξη βόμβας που τοποθετούσε στο δημοτικό θέατρο Μυτιλήνης, όπου θα μιλούσε την επόμενην Κωνσταντίνο Μητσοτάκης 23/10: Ήμέρα οικολογικού χρέους 23/10/1906: Σε διαδικασία εκτέλεσης τριών εφήβων αναρχοκομμουνιστών, το απόστασμα σκόπιμα κι επιταιλημένα δεν έβρισκε στόχο, οδηγώντας σε νευρική κρίση τον επικεφαλής αξιωματικό (Ρήγα) 23/10/1931: Μεταφορά Αρη Βελουχιώτη στη Γαύδο με όλους εβδομήντα εξόριστους 23/10/1948: Αθώωση δολοφόνων Γιάννη Ζέργου 23/10/1951: Σύλληψη Δημήτρη Μπάτση 23/10/1953: Απόλυτη κομμουνιστών δημοτικών συμβούλων Θεσσαλονίκης και 32 άλλων κοινοτήτων 23/10/1956: Ουγγρική εξέγερση, σοβιετική εισβολή 23/10/1977: Βόμβα σε σουύπερ-μάρκετ χωντικού (Ηράκλειο Κρήτης) 23/10/1998: Ο ανθυπαστυνόμος Κ. Βαντούλης σκοτώνει τον 17χρονο γιουγκοσλάβο μαθητή Μάρκο Μπουλάτσιτς (Θεσσαλονίκη) 23/10/2001: Το ευρωκοινοβούλιο αποφασίζει έκπτωση του Λεπτέν από το αξιώμα του ευρωβουλευτή 24/10: Ήμέρα για αφοπλισμό, ημέρα αποτίμησης γυναικείας εργασίας, ημέρα ακτών, ημέρα κατά της παχυσαρκίας, ημέρα Ηνωμένων Εθνών, Ζάμπια: Ήμέρα ανεξαρτησίας (1964) 24/10/1968: Βόμβες (ΔΕ) στις εισόδους Νομικής και Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων 24/10/1977: Αποφυλάκιση μετά από 18μηνο του βασανιστή Μπάμπαλη 24/10/1978: Βόμβες σε έκθεση ΑΕΓ και στο μηχανοκίνητο χωροφυλακής (Θεσσαλονίκη) 24/10/2001: Ο αστυφύλακας Γ. Τυλιανάκης σκοτώνει τον Roma Μαρίνο Χριστόπουλο 24/10/2002: Ο ανθυπαστυνόμος Θ. Κατσάς σκοτώνει τον 23χρονο Αναστάσιο Λυμούρα 25/10: Ήμέρα ζυμαρικών, Καζακστάν: Ήμέρα ανεξαρτησίας (1990) 25/10/1983: 2.000 αμερικανοί στρατιώτες με μονάδες από έξι κράτη της Καραϊβικής καταλαμβάνουν τη Γρενάδα 25/10/1990: Παραπέμπονται οι πρώην διοικητές έντεκα ΔΕΚΟ για ανάμιξή τους στο σκάνδαλο Κοσκωτά 26/10: Αυστρία: Εθνική γιορτή, Μπενίν, Ρουάντα: Ήμέρα ενόπλων δυνάμεων, Ελβετία: Ήμέρα σημαίας 26/10/1912: Απελευθέρωση Θεσσαλονίκης 26/10/1977: Βόμβα στο δημοτικούριανο μορφωτικό κέντρο Κωνσταντινούπολης, διαδηλώσεις με τρεις τραυματίες 27/10/1979: Αυτοκτονία Νίκου Πουλαντζά 28/10: Ελλάδα: Εθνική γιορτή, Τσεχολοβικική: Επέτειος ανεξαρτησίας (1918) 28/10/1956: Γέννηση Μαρμούντ Αχμαντινέζάντ 28/10/1970: Βόμβα στην πλατεία Μητροπόλεως («Ελληνική Μοχητήκη Αντίσταση»).

● Τι δυμίζουν ο Βενιζέλος, ο Παπανδρέου, ο Μόσιαλος και τ' άλλα παιδιά, που μιλούν για «βελτιωμένη 21η Ιουλίου» ή για «PSI plus»; ●●● Το γνωστό σεξιστικό ανέκδοτο για το βιασμό ●●● «Άν δεν μπορείς να τον αποφύγεις, κάθησε και απόλουσέ τον» ●●● Είχαν εκτεθεί, όμως, μ' αυτά που έλεγαν τόσο καιρό τώρα ●●● Οι δηλαδή, κάθε «κούρεμα» πάνω από το 21% δα ισαδυναμούσε με εδνική καταστροφή ●●● Αν πρόκειται ούτως για plus, τότε γιατί προβληματίζονται τόσο; ●●● Γιατί ο σύμβουλος του πρωθυπουργού Λ. Παπαδήμος δηλώνει ότι διαφωνεί κάθετα σε κάθε αύξηση του «κουρέματος» πάνω από το 21%; ●●● Άλλησι, οι μεγαλομέτοχοι των τραπεζών τι έκαναν τα κέρδη της χρυσής δεκαετίας; ●●● Γιατί δεν τα χρησιμοποιούν για ν' αυξήσουν τα κεφάλαια των τραπεζών τους και ν' αντιμετωπίσουν το «κούρεμα»; ●●● Μαλάκες είναι; ●●● Θα φορτώσουν τις τραπεζές στο κράτος και μετά δα τις ξαναπάρουν «καδαρές» ●●● Το «κούρεμα» δα το πληρώσει ο λαούτζικος ●●●

Αυτοί είναι μόνο για τα υπερκέρδη ●●● Ο Παπανδρέου είναι τελειωμένος ●●● Αυτό είναι το μήνυμα που έστειλε η «συμμορία των 3» με το κοινό άρδρο ●●● Και δεν γουστάρουμε Βενιζέλο για αρχηγό, αλλά έναν από μας τους τρεις μας, είναι το δεύτερο μήνυμα ●●● Ο οπίος Βενιζέλος, παραδόξως, αντέρασε εξυπνά, υιοθετώντας τους ●●● Σαν να λέει «είναι όλοι τους παιδιά μου» ●●● Περιπτώ πα πούμε ότι η στήλη υποστηρίζει με δέρμη την πρόταση της Ντοράκλας για σύγκληση συμβουλίου αρχηγών με συμμετοχή και των πρώην πρωθυπουργών

●●● Με έναν απαραίτητο όρο, όμως: να κρατηθούν πρακτικά και να δοδούν στη δημοσιότητα ●●● Θέλουμε ν' απολαύσουμε τον Δρακούμελ στα ενενήντα φεύγα του ●●● «Είναι σκέτη πάρανοια να περιμένουμε από τους φαύλους να πατάξουν τη φαυλότητα», έγραψε ο Γιανναράς ●●● Σωστά, όλοι δυμόμαστε πως αυτός, ένας δεολόγος πήρε την έδρα Φιλοσοφίας στην Πάντειο ●●● Ξεσηκώδηκαν και οι πέτρες ενάντια στις φαύλες διαδικασίες ●●● Αρχισαν ήδη τα δημοσιεύματα, ότι οι Καταριανοί ετοιμάζονται να την κάνουν από το «mega deal»

◆ Το εργοστάσιο της Friesland (Νουνού) στην Πάτρα εγκαινίασε ο Χρυσοχοΐδης. Σαν απέντες των ξένων μονοπαλίων εβγαλεί έναν δεκάριο για το «σημαντικό, ελπιδοφόρο μήνυμα στηρίξης στην ελληνική οικονομία», που στέλνει «ο ιδιωτικός τομέας» και έγλειψε πατακόρφα τους καπιταλιστές υποσχόμενος «τη ριζική αλλαγή του επιχειρηματικού περιβάλλοντος, προκειμένου να γίνει πιο ελκυστικό και φιλικό στις επενδύσεις». ◆ «Έίστε πέντε άνθρωποι, αυτή είναι η δημοκρατία σας!». Ετσι απαντούσε ο γνωστός Απόστολος Κακλαμάνης στους ανθρώπους που τον αποδοκίμαζαν στο Γαλάτσι, όπου τα τοπικά Πασόκια τον φώναξαν για να κάνει αποκάλυψη μνημείου του Ν. Μανδηλαρά. Το θράσος του ανθρώπου είναι γνωστό. Οπως και οι οιβιδιακές μεταμορφώσεις του. Άλλα να μιλάει για «πέντε ανθρώπους», όταν ένας ολόκληρος λαός τους βρίζει και δεν τολμούν να εμφραντούν πουθενά, ξεπερνά τα όρια του θράσους και εγγίζει αυτά της γελοί-

τητας.

◆ Ενα νέο ρεπορτάζ έχουν καθιερώσει τα αστικά ΜΜΕ: Προπηλακισμοί κατά υπουργών και βουλευτών του ΠΑΣΟΚ. Το περασμένο Σαββατοκύριακο σειρά είχαν οι επίσημοι στην Κατερίνη και τη Βέροια (έγιναν εκδηλώσεις για την απελευθέρωση των πόλεων), ο Μαγκούφης στα Τρίκαλα (έφραγε και κάτι αυγουλάκια) και ο Κακλαμάνης στο Γαλάτσι. Εκεί που παλιά υπουργοί και βουλευτές χρησιμοποιούσαν αυτές τις εκδηλώσεις για «επαφή με το λαό», τώρα στήνουν τους μπάτσους γύρω από την εξέδρα και μόλις λήξει η τελετή όπου φύγει φύγει.

◆ Και έτσι και γιουβέτσι το κύριο άρδρο της «Ελευθεροτύπιας» την περασμένη Δευτέρα. Και κατανόηση για τον κόσμο που κινητοποιείται και για την κυβέρνηση, διότι «από αυτό το νομοσχέδιο εξαρτάται η καταβολή ή μη της επόμενης δόσης». Κατάληξη με ευχή για συνενώση των κομμάτων ενόψει των ευρωπαϊκών αποφάσεων για το «κούρεμα» του χρέους. Ποιος λέει ότι η φυλλάδια της Τεγοπούλου δεν στηρίζει με τον τρόπο την κυβέρνηση;

◆ «Δεν μπορεί κανείς να χωρίσει το κράτος από την κοινωνία γιατί το κράτος προέρχεται από την κοινωνία», λέει ο καθηγητής Κ. Τσουκαλάς

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Το τραπεζικό πρόβλημα και το πρόβλημα της κρίσης χρέους ενισχύουν το ένα το άλλο. Η πτώση των τιμών των κρατικών τίτλων έφερε στη φως της τρύπας της προστασίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στην Ευρωζώνη, όπου είσαι ο δανειζόμενος, όπου είσαι αυτός που συνεχώς θέτει προβλήματα και ζητά βοήθεια.

Ευάγγελος Βενιζέλος

Εάν εκατομμύρια άνθρωποι περικυλώσουν τη Βουλή και όλους τους σημαντικούς χώρους στην Ελλάδα, είναι δυνατό και εφικτό αυτό το πολυνομοσχέδιο να απορριφθεί.

Αλέκα Παπαρήγα
Η κυβέρνηση δεν θα ανεχθεί φαινόμενα βίαιας ανομίας και αυθαίρεσίας που υπονομεύουν διεθνώς την εικόνα της χώρας.
Ηλίας Μόσταλος

Αναμφίβολα δικαίωμα ιερό η απεργία, εξίσου όμως ιερό και το δικαίωμα στην εργασία. Γιατί θα πρέπει να στερούν τη δυνατότητα της εργασίας σε όσους το επιθυμούν εκείνοι που αποφασίζουν να καταλάβουν υπουργεία και δημόσιες υπηρεσίες;

Μόσχος Χαρακόπουλος

Πρέπει να δημιουργηθεί ένα διακομματικό μέτωπο των αστικών κομμάτων σ' αυτή τη χώρα, θα πρέπει να είναι απέναντι σ' αυτές τις πρακτικές.
Κυριάκος Μητσοτάκης

Εμείς έχουμε πρώτιστα να υπηρετήσουμε το συμφέρον της πατριδίας (...). Είναι αντίσταση η ανομία, η βίαιη, η προσπάθεια εκτροχιασμού του προϋπολογισμού μας, η φοροδιαφυγή; Όλα αυτά δεν είναι ούτε προσδευτικά, ούτε επαναστατικά. Απλώς υπονομεύουν την πορεία της χώρας. Υπονομεύουν την ανεξαρτησία μας. Οσοι λειτουρ-

γούν έτσι, δεν λειτουργούν πατριωτικά.
Γ.Α. Παπανδρέου

Δεν μπορώ να ψηφίζω χωρίς να ξέρω τι ψηφίζω, όπως έκανα με το Μνημόνιο.
Θ. Ρομπόπουλος

Την Πατρίδα μας την αγαπάμε όλοι. Ακόμα και αυτοί που οδηγούνται σε ακραίες πρακτικές (δεν συμφωνώ αλλά τους κατανω), απαντώντας σε ακραίες πολιτικές επιλογές. Μην αφήνουμε να δ

Το αστικό πολιτικό σύστημα οχυρώνεται

Εξω από τη Βουλή φύλαγαν οι δυνάμεις του Περισσού, καθιστώντας περιττό το ρόλο των ΜΑΤ. Και μέσα στη Βουλή ο κυβερνητικός λόχος ψήφιζε ένα ακόμη εφιαλτικό αντιλαϊκό και αντεργατικό πολυ-νομοσχέδιο, με την αντιπολίτευση στο γνωριμό ρόλο της, της άσφαρης φλυαρίας. Ο λόγος εκατοντάδων χιλιάδων ανθρώπων της δουλειάς, που έπιξαν τους δρόμους όλων των πόλεων της χώρας, σε διαδηλώσεις που ο όγκος τους μόνο μ' αυτές των πρώτων μηνών μετά την πτώση της χούντας θα μπορούσε να συγκριθεί, γράφτηκε για μια φορά ακόμη στα παλαιότερα των κυβερνητικών υποδημάτων, αλλά και στις σελίδες που με στόμφο διάβαζαν οι ρήτορες της αντιπολίτευσης. Για μια φορά ακόμη, το πολιτικό σύστημα οχυρώθηκε για ν' αντιμετωπίσει τον εχθρό λαό. Το πολιτικό σύστημα και όχι μόνο η κυβέρνηση.

154 χρίσια σηκώθηκαν το βράδυ της 19ης Οκτώβρη του 2011 και είπαν «ναι» στην ψηφοφορία επί της αρχής του πολυνομοσχέδιου-εκτρώματος. Οι εμφανίζουμενοι σαν διαφωνούντες βουλευτές είπαν «ναι» στη φιλοσοφία του νομοσχέδιου. Δηλαδή, στις μαζικές αποδύσεις δεκάδων χιλιάδων εργαζόμενων, στο πετσόκομμα των μισθών των εργαζόμενων σε δημόσιο και ΔΕΚΟ, στο πετσόκομμα συντάξεων και εφάπταξ, στην άγρια φορομητησία εργαζόμενων, ανέργων και συνταξιούχων, στην κατάργηση των κλαδικών συλλογικών συμβάσεων.

Α, όλα κι όλα, στο τελευταίο είχαμε αντιδράσεις. Με το νομοσχέδιο ψηφισμένο επί της αρχής, η προσοχή εστιάστηκε στις φραστικές απειλές ελάχιστων βουλευτών ότι δεν θα ψηφίσουν το άρθρο 37. Ακόμη κι αν προγματοποιούσαν την απειλή τους, θα άλλαζε μήπως ο χαρακτήρας αυτού του νομοσχέδιου; Αυτό το ερώτημα δεν τέθηκε από τα αστικά ΜΜΕ, που έκαναν σημαία τους τις φωνές αυτών των ελάχιστων Πασόκων, μετατοπίζοντας σκόπιμα τη συζήτηση σε ένα μόνο κεφάλαιο του νομοσχέδιου και περνώντας στο ντούκου τα υπόλοιπα.

Τελικά, ένας-ένας οι «διαφωνούντες» βουλευτές ανακοίνωσαν ότι ψηφίζουν και το άρθρο 37. Χρειάστηκε, βέβαια, να συναντήσει μερικούς από δαύτους ο ίδιος ο Παπανδρέου, αλλά αυτό εν-

τάσσεται στην κατηγορία του πολιτικού σύστου. Η ουσία είναι ότι ψήφισαν και αυτό που είχαν επιλέξει σαν τελευταίο σωστίο της δημοσιωγίας τους. Δεν παρέλειψαν, βέβαια, ως γνήσιοι Πασόκοι, να δηλώσουν όλοι τους ότι ψηφίζουν για τελευταία φορά! Παρέλειψαν μόνο να συμπληρώσουν... «μέχρι την επόμενη». Εκτός αν ο Παπανδρέου τους διαβεβαίωσε ότι θα πάρει σύντομα σε εκλογές, οπότε θα γλιτώσουν από το μαρτύριο, ενώ προσωπικά θα έχουν εγγράψει κάποιες υποθήκες για την επανεκλογή τους, σε σχέση με εκείνους τους συναδέλφους τους που ψηφίζουν χωρίς τοσαλιμάκια.

Εμειν μόνο η Κατσέλη, που είχε και προσωπικός λόγους, δεδομένου ότι καταργούντων το δικό της νομοθετικό τερατούργημα του περσινού Δεκέμβρη, να δηλώνει ότι «αδυνατεί να ψηφίσει το άρθρο 37», προτείνοντας μια διμηνή αναβολή στην ψήφισή του, για να προηγηθεί «διάλογος

των κοινωνικών εταίρων». Την απάντηση της την έδωσε με αιχμηρή γλώσσα ο Βενιζέλος, λέγοντας ότι η πιο σκληρή και η πιο προβληματική διάταξη του νομοσχέδιου δεν είναι το άρθρο 37, αλλά το ενιαίο μισθολόγιο και η εργασιακή εφεδρεία. Ο Βενιζέλος έκανε μια ύστατη θεατρική προσπάθεια να συνεννοηθεί με την Κατσέλη, αυτή δεν άλλαξε γνώμη και καταψήφισε μόνο το άρθρο 37. Ο Παπανδρέου, για να είναι συνεπής προς την προηγούμενη στάση του, αλλά και προς τους άλλους «διαφωνούντες» που μεταπείστηκαν και ψήφισαν, ανακοίνωσε αρέσως τη διαγραφή της Κατσέλη.

Από εκεί και πέρα, τα υπόλοιπα κόμματα έπαιξαν το ρόλο τους. Η ΝΔ άρπαξε την ευκαιρία που της πρόσφερε ο Παπανδρέου, όταν σήκωσε τους αντινεοδημοκρατικούς τόνους για να συσπειρώσει την κοινοβουλευτική του ομάδα, για να ενισχύσει το δικομματικό πλαίσιο με δική της αντεπίθεση. Ο Σαμαράς δήλωσε ότι πήγε στη συνάντηση με τον Παπανδρέου μαζί με τον Παπανδρέου, γιατί μετά το σύστημα δεν θα διαθέτει αξιόπιστη εναλλακτική λύση εξουσίας, για να συνεχίσει την ιδιαίτερη πολιτική της χώρας για μια άλλη λύση». Ο νοών νοείτω. Για μια ακόμη φορά ο Σαμαράς είπε σε όλα τα «κεφάλια» του συστήματος το αυτονόητο. Οτι είναι λάθος να του ζητούν να πέσει στο γκρεμό μαζί με τον Παπανδρέου, γιατί μετά το σύστημα δεν θα διαθέτει αξιόπιστη εναλλακτική λύση εξουσίας, για να συνεχίσει την ιδιαίτερη πολιτική. Τέτοια λύση είναι μόνο η ΝΔ.

Ο Καρατζαφέρης, στο μόνιμο τυχοδιωκτικό του ρόλο, δήλωσε ότι δέχεται να ψηφίσει και αυτό το νομοσχέδιο, αν ο Παπανδρέου δεχτεί να πάει σε «εθνική κυβέρνηση» (στην οποία θα «παίρνει και ο ίδιος κάποιο υπουργείο») ή να πάει σε εκλογές. Κι όταν βγήκε από τη συνάντηση με τον Παπανδρέου, έπαιξε το παιχνίδι του εκβισιασμού του ελληνικού λαού. «Η θα προχωρήσουμε με Ευρώπη και κηδεμονία -ίσως και δουλειά- ή θα προχωρήσουμε μόνοι μας με φτώχεια». Για να καταλήξει, με το γνωστό του ύφος σε πρόταση για κυβέρνηση συνεργασίας: «Πιστεύω ότι τα "παιδιά της Βοστώνης" πρέπει να δείξουν ιδιαίτερη υπευθυνότητα πην οποία δεν έδειξαν χθες».

Περισσός και ΣΥΡΙΖΑ στο γνωστό τους ρόλο. Με ανεβασμένους τόνους, δεδομένων και των εκατοντάδων χιλιάδων εργαζόμενων που απεργούσαν και διαδηλωναν. Απ' αυτούς προσδοκούν ν' αντλήσουν εκλογική πελατεία, αλίμονο αν δεν ανέβαζαν τους τόνους. Επί της ουσίας, έριξαν το βάρος στην προστασία της ασφάλειας του συστήματος. Ιδιαίτερα ο Περισσός που διαθέτει και μηχανισμό για να δράσει καταστατικά. Αναφερόμαστε στην περιφρούρηση της Βουλής από τους διαδηλωτές και όχι περικύλωση, όπως τη βάρφτισαν (αναλυτικά γράφουμε στη σελίδα 7).

Πέταξαν το νεκρό τους στα σκυλιά

Ενα 53χρονο στέλεχος του ΠΑΜΕ εξέπνευσε την Πέμπτη από ανακοπή καρδιάς, μετά από εισπνοή χημικών, όπως δήλωσαν οι ίδιοι οι σύντροφοί του. Κι αντί η ηγεσία του Περισσού να ξεσηκώσει τον κόσμο, η Παπαρήγα εμφανίστηκε στη Βουλή σαν να μην τρέχει τίποτα, είπε ότι ο άνθρωπος μπορεί να είχε και κάποιο πρόβλημα και ότι πέθανε και πάνω στη σύγκρουση, αφήνοντας να εννοηθεί ότι πέθανε πάνω στη σύγκρουση των KNAT με ομάδες νεολαίων που επιτέθηκαν στην περιφρούρηση της Βουλής από τον Περισσό.

Λίγο πριν την Παπαρήγα, στελέχη του ΛΑΟΣ και της ΝΔ μιλούσαν μέσα στη Βουλή για «έγκλημα των κουκουλοφόρων», χωρίς κανένας από τον Περισσό να κάνει οποιαδήποτε διόρθωση. «Η ωμή βία των κουκουλοφόρων κόστισε την ζωή ενός συνανθρώπου μας», δήλωσε και ο Σαμαράς, παίζοντας στο ίδιο ταμπλό. Τα ίδια υπαινίτηκε, με πρόστιχο τρόπο, το Γραφείο Τύπου της ΚΕ του Περισσού, σε ανακοίνωση αρέσως αργότερα, στην οποία μιλούσε για «δολοφονική επίθεση κατά της συγκέντρωσης του ΠΑΜΕ» από «οργανωμένες ομάδες σε διατεταγμένη αποστολή και αναρχοφασιστοειδή», αφήνοντας να εννοηθεί (χωρίς και να το λένε) ότι σ' αυτή την επίθεση οφείλεται ο θάνατος του συνδικαλιστή τους. Ενάντια στην κυβέρνηση και την αστυνομία δεν λένε ούτε λέξη! Πετάνε το νεκρό τους στα σκυλιά, προκειμένου να δικαιολογήσουν το βρόμικο προδοτικό ρόλο που έπαιξαν τη συγκεκριμένη μέρα, περιφρούρωντας το αστικό κοινοβούλιο από τους διαδηλωτές.

Σύμφωνα με την ανακοίνωση του υπουργείου Υγείας, ο νεκρός πέθανε από ανακοπή καρδιάς και δεν έφερε κανένα τραύμα. Σύμφωνα δε με την ανακοίνωση της Αστυνομίας, αυτός μεταφέρθηκε με ασθενοφόρο που η ίδια η Αστυνομία κάλεσε από το Ζάππειο, δηλαδή εκατοντάδες μέτρα μακριά από το χώρο των επεισοδίων. Οι ίδιοι οι σύντροφοί του δήλωσαν σε δημοσιογράφους ότι ένιωσε δυσφορία από τη ρίψη χημικών. Χημικά, όμως, ρίχνει μόνο η Αστυνομία. Ας αφήσουμε που ο χώρος ήταν πηγμένος στα χημικά από τις επιχειρήσεις της προηγούμενης μέρας.

■ Να και η συμμορία των <>3>

Πολιτικά δεν είπαν τίποτα καινούργιο ο Διαμαντοπούλου, Λοβέρδος και Ραγκούσης με το κοινό όρθρο που δημοσίευσαν στην «Καθημερινή». Ενα μήμα Σημίτη-Ντόρας έφτιαξαν και το παρουσίασαν δήθεν σαν μανιφέστο. Άλλωστε, και οι τρεις είναι από τους πιο λυσσασμένους υποστηρικτές της «μνημονιακής» πολιτικής και ο καθένας στον τομέα του έχει πρωταγωνιστήσει σε επιθέσεις ενάντια στους εργαζόμενους και την κοινωνική πολιτική. Το μήμα τους κατά των εργαζόμενων φτάνει τα όρια του αρρωστημένου. Μιλάμε για λύσα, η οποία εκφράστηκε και στο όρθρο τους. Επομένως, το ενδιαφέρον εστιάζεται μόνο στην παραπολιτική πλευρά του θέματος.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι οι «3», μημούμενοι τους «4» της περιόδου Ανδρέα Παπανδρέου (Σημίτης, Πάγκαλος, Βάσω, Αυγερινός) προσπαθούν να εγγραφούν ως τάση, προσβλέποντας στη μετά τον Γιωργάκη εποχή, που όλοι γνωρίζουμε ότι έχει ήδη ανοίξει. Και βέβαια, στόχος των «3» δεν είναι ο τελειωμένος Παπανδρέου, που έχει εξαφανιστεί από το προσκήνιο, αλλά ο Βενιζέλος, που έχει πάρει το δοχτυλ

■ Συρία

Με αντιδιαδηλώσεις απαντά στην εξέγερση το καθεστώς Ασαντ

Εκτός από την άγρια καταστολή που εξακολουθεί να εφαρμόζει το καθεστώς Ασαντ στους διαδηλωτές που εξακολουθούν να κατεβαίνουν μαζικά στους δρόμους των συριακών πόλεων (ιδιαίτερα σε νυχτερινές πορείες), καθώς και το άγριο κυνηγητό των λιποτακτών, δοκιμάζει ένα ακόμα όπλο. Τις αντιδιαδηλώσεις. Την προηγούμενη βδομάδα το καθεστώς οργάνωσε μεγάλη διαδήλωση στο κέντρο της Δαμασκού. Την τρέχουσα βδομάδα ήταν η σειρά του Αλέπο.

Κοινό χαρακτηριστικό των δύο διαδηλώσεων υπέρ του καθεστώτος ήταν η εναντίωση του κόσμου στην πιθανότητα μιας ξένης επέμβασης. Αυτό δηλαδή που ζητούν επίμονα οι αντικαθεστωτικοί (για την ακριβεία τη ζώνη απαγόρευσης πτήσεων, που αποτελεί το πρώτο βήμα για μια επίθεση τύπου Λιβύης) είναι που συστειρώνει τη μάτια του πληθυσμού υπέρ του καθεστώτος (Άλαιουτες κυρίως, που αποτελούν και την «εκλεκτή φυλή» στη Συρία, μιας και σχετίζονται με την ιθύνουσα τάξη της χώρας), παρά το γεγονός ότι το τελευταίο εξαπολύει τέτοια καταστολή για τόσο μεγάλο χρονικό διάστημα. Ετοι, η άποψη στους κόλπους των αντικαθεστωτικών που αρνείται μια ένοπλη εξέγερση κατά του καθεστώτος (θεωρώντας ότι μπορεί να πιροδοτήσει έναν αιματηρό εμφύλιο), αλλά περιμένει την ξένη «βοήθεια», ευελπιστώντας ότι αυτή θα κάνει το καθεστώς να καταρρεύσει εν μιᾷ νυκτί, φαίνεται πόσο βαθεία λαθεμένη είναι, αφού το ακριβώς αντίθετο γίνεται. Το καθεστώς συστειρώνει τη μάτια του πληθυσμού και συνεχίζει την καταστολή σε πανεθνικό επίπεδο. Ακόμα και η πρόταση του Αραβικού Συνδέσμου για «εθνικό διάλογο» μεταξύ κυβέρνησης και αντιπολίτευσης απορρίφθηκε μετά βθελυγμίας σαν «συνομωσία» από τον σύριο αντιπρόσωπο στον Αραβικό Σύνδεσμο!

■ Βόμβες διασποράς

Επικερδής επένδυση για την Οξφόρδη

Σύμφωνα με τη βρετανική εφημερίδα The Independent (17/10), το Πανεπιστήμιο της Οξφόρδης έχει επενδύσει περισσότερα από 2 εκατομμύρια λίρες σε εταιρίες της πολεμικής βιομηχανίας, όπως η Northrop Grumman, η Ευρωπαϊκή Εταιρία Αεροναυπηγικής Διαστήματος και Αμυντικών Συστημάτων, καθώς και στην πασγάνωστη αμερικανική εταιρία Lockheed Martin. Συγκεκριμένα στην τελευταία, το Πανεπιστήμιο της Οξφόρδης έχει επενδύσει 630 χιλιάδες λίρες. Η Lockheed Martin είναι μια από τις εταιρίες που συνεχίζουν να κατασκευάζουν βόμβες διασποράς, οι οποίες είναι απαγορευμένες από διεθνείς συνθήκες και η Βρετανία είναι μια από τις εκατό χώρες που έχουν υπογράψει αυτές τις συνθήκες.

Η βρετανική νομοθεσία για τα απαγορευμένα όπλα απαγορεύει τις επενδύσεις σε παράνομα όπλα, επιτρέπει όμως τις επενδύσεις σε εταιρίες της πολεμικής βιομηχανίας που τα κατασκευάζουν.

Οταν ρωτήθηκε ο εκπρόσωπος τύπου του Πανεπιστημίου σχετικά, δήλωσε με κυνικό τρόπο ότι η Lockheed Martin δεν είναι στη λίστα με τις εταιρίες που παραβιάζουν τη βρετανική νομοθεσία, απότελος δεν υπάρχει πρόβλημα να επενδυθούν κεφάλαια που έχει το πανεπιστήμιο στη διάθεσή του.

Συνεχίζονται οι φοιτητικές κινητοποιήσεις στην Χιλή

Συνεχίζονται οι φοιτητικές κινητοποιήσεις στην Χιλή, με καταλήψεις πανεπιστημίων και μοχητικές διαδηλώσεις. Κατά τη διάρκεια της πορείας την περασμένη Τρίτη στην πρωτεύουσα Σαντιάγο σημειώθηκαν εκτεταμένες συγκρούσεις διαδηλωτών και αστυνομίας και κλειστήματα δρόμων με οδοφράγματα σε τουλάχιστον δέκα σημεία της πόλης.

Οι φοιτητές καλούν σε συνέχιση και μαζικοποίηση των κινητοποιήσεων που ξεκίνησαν τον περασμένο Μάιο, ενώ απέρριψαν τις προτάσεις της κυβέρνησης, οι οποίες σε καμία περίπτωση δεν καλύπτουν τα αιτήματά τους για δωρεάν ανώτατη εκπαίδευση για όλους.

Σε μια προσπάθεια υπονόμευσης του φοιτητικού κινήματος η κυβέρνηση Πινέρα χρησιμοποιεί την υποχρεωτική στράτευση σαν μέσο για την αποδυνάμωσή του. Ο στρατός καλεί χιλιάδες φοιτητές που ενδεχομένως να συμμετέχουν στις κινητοποιήσεις να καταταγούν προκειμένου να εκπληρώσουν τις στρατιωτικές τους υποχρεώσεις (οι σπουδές στη Χιλή δεν αποτελούν λόγο για να πάρει κάποιος αναβολή στράτευσης).

■ Υεμένη

Συνεχίζεται το λουτρό αίματος

Στις 8 Οκτωβρίου, ο δικτάτορας Αλί Σάλεχ ανακοίνωσε για πολλοστή φορά ότι «θα παραιτηθεί τις επόμενες μέρες» και ότι κινείται με βάση το σχέδιο του Συμβουλίου Συνεργασίας του Κόλπου, που υποβλήθηκε την περασμένη άνοιξη. Ωστόσο, δε χρειάστηκε να περάσει πολύ χρόνος για να αποδειχτεί και η κίνησή του αυτή ένως ακόμη ελιγμός προκειμένου να κερδίσει χρόνο.

Δύο μέρες αργότερα, σύμφωνα με ρεπορτάρις των New York Times (9/10/11), δύο υψηλόβαθμοι κυβερνητικοί αξιωματούχοι επισκέφτηκαν τα Ενωμένα Αραβικά Εμιράτα για να παρουσιάσουν ένα νέο σχέδιο, το οποίο προβλέπει ότι ο Σάλεχ θα παραμείνει στην εξουσία μέχρι την προγραμματοποίηση εκλογών την επόμενη χρονιά. Ούτε παραίτηση δηλαδή του Σάλεχ ούτε μεταβατική κυβέρνηση από την αντιπολίτευση, όπως προβλέπει το σχέδιο των χωρών του Κόλπου, το οποίο, υπενθυμίζουμε, τροποποιήθηκε τρεις φορές για να ικανοποιεί το Σάλεχ και απορρίφθηκε από τον ίδιο και τις τρεις φορές την τελευταία στιγμή προκειμένου να αποφύγει να κάνει σημαντικές υποχωρήσεις στους αντιπάλους του και να κερδίσει χρόνο. Αυτό που επιδιώκει είναι να μην αφήσει ελεύθερο το δρόμο για την εξουσία στους αντιπάλους του και να εξασφαλίσει

την πολιτική επιβίωση και τη συμμετοχή στην εξουσία του στενού του περιβάλλοντος.

Η νέα πρόκληση του δικτάτορα Αλί Σάλεχ πυροδότησε νέο γύρο μαζικών διαδηλώσεων, τις οποίες οι κυβερνητικές δυνάμεις καταστολής έπινξαν για πολλοστή φορά στο αίμα. Από τις 15 Οκτωβρίου, καθημερινά σχεδόν, εκατοντάδες χιλιάδες διαδηλωτές κατεβαίνουν στους δρόμους της πρωτεύουσας Σανά και άλλων μεγάλων πόλεων και απαιτούν την παραίτηση του Αλί Σάλεχ. Αυτή τη φορά οι διαδηλωτές ξεκινούν από την πλατεία της Αλλογής και επιχειρούν να φτάσουν σε σημεία της πρωτεύουσας με κυβερνητικά κτήρια, τα οποία ελέγχονται από την Προεδρική Φρουρά. Κατά τη διαδρομή αυτή οι διαδηλωτές δέχονται πυρά από το στρατό, από ένοπλους με πολιτικά και από ελεύθερους σκοπευτές, με αποτέλεσμα, από τις 15 μέρες από την επιβίωση της Σανά και τις πολιτικές δυνάμεις της αντιπολίτευσης, ενώ τις επόμενες μέρες αναμένεται σχετική απόφαση του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ, η οποία σε κάθε περίπτωση θα ρίχνει στα μαλακά το Σάλεχ χάρη στο δίχτυ προστασίας που του παρέχουν οι αμερικανικές προσπάθειες μερικών εβδομάδων να βρεθεί συμβιβαστική λύση ανάμεσα στον Αλί Σάλεχ και τις πολιτικές δυνάμεις της αντιπολίτευσης, ενώ τις επόμενες μέρες αναμένεται σχετική απόφαση του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ, η οποία σε κάθε περίπτωση θα ρίχνει στα μαλακά το Σάλεχ χάρη στο δίχτυ προστασίας που του παρέχουν οι αμερικανικές προσπάθειες μερικών εβδομάδων να βρεθεί συμβιβαστική λύση ανάμεσα στον Αλί Σάλεχ και τις πολιτικές δυνάμεις της αντιπολίτευσης, ενώ τις επόμενες μέρες αναμένεται σχετική απόφαση του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ, η οποία σε κάθε περίπτωση θα ρίχνει στα μαλακά το Σάλεχ χάρη στο δίχτυ προστασίας που του παρέχουν οι αμερικανικές προσπάθειες μερικών εβδομάδων να βρεθεί συμβιβαστική λύση ανάμεσα στον Αλί Σάλεχ και τις πολιτικές δυνάμεις της αντιπολίτευσης, ενώ τις επόμενες μέρες αναμένεται σχετική απόφαση του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ, η οποία σε κάθε περίπτωση θα ρίχνει στα μαλακά το Σάλεχ χάρη στο δίχτυ προστασίας που του παρέχουν οι αμερικανικές προσπάθειες μερικών εβδομάδων να βρεθεί συμβιβαστική λύση ανάμεσα στον Αλί Σάλεχ και τις πολιτικές δυνάμεις της αντιπολίτευσης, ενώ τις επόμενες μέρες αναμένεται σχετική απόφαση του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ, η οποία σε κάθε περίπτωση θα ρίχνει στα μαλακά το Σάλεχ χάρη στο δίχτυ προστασίας που του παρέχουν οι αμερικανικές προσπάθειες μερικών εβδομάδων να βρεθεί συμβιβαστική λύση ανάμεσα στον Αλί Σάλεχ και τις πολιτικές δυνάμεις της αντιπολίτευσης, ενώ τις επόμενες μέρες αναμένεται σχετική απόφαση του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ, η οποία σε κάθε περίπτωση θα ρίχνει στα μαλακά το Σάλεχ χάρη στο δίχτυ προστασίας που του παρέχουν οι αμερικανικές προσπάθειες μερικών εβδομάδων να βρεθεί συμβιβαστική λύση ανάμεσα στον Αλί Σάλεχ και τις πολιτικές δυνάμεις της αντιπολίτευσης, ενώ τις επόμενες μέρες αναμένεται σχετική απόφαση του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ, η οποία σε κάθε περίπτωση θα ρίχνει στα μαλακά το Σάλεχ χάρη στο δίχτυ προστασίας που του παρέχουν οι αμερικανικές προσπάθειες μερικών εβδομάδων να βρεθεί συμβιβαστική λύση ανάμεσα στον Αλί Σάλεχ και τις πολιτικές δυνάμεις της αντιπολίτευσης, ενώ τις

■ Παλαιστίνη-Ισραήλ

Ολοκληρώθηκε η πρώτη φάση της ανταλλαγής

Απελευθερώθηκαν οι πρώτοι 477 Παλαιστίνιοι φυλακισμένοι (οι υπόλοιποι 550 θα απελευθερωθούν εντός δύο μηνών) στο πλαίσιο της συμφωνίας ανταλλαγής τους με τον ισραηλινό λοχία, ο οποίος επίσης απελευθερώθηκε. Από τους 477, οι 42 απελάθηκαν στο εξωτερικό (Συρία, Κατάρ, Ιορδανία και Τουρκία), ενώ οι περισσότεροι από τους υπόλοιπους πήγαν στη Γάζα.

Μεταξύ αυτών που απελευθερώθηκαν ήταν και Ισοβίτες που οι Σιωνιστές δεν ήθελαν να αφήσουν ελεύθερους σε καμία περίπτωση, όμως αναγκάστηκαν να το κάνουν προκειμένου να πετύχουν την ανταλλαγή κι αυτό ήταν μεγάλη νίκη της Παλαιστινιακής Αντίστασης.

Στη Γάζα οι απελευθερωμένοι αγωνιστές έτυχαν υποδοχής ηρώων με ένα πλήθος 200 χιλιάδων να φωνάζει «Θέλουμε κι άλλο Γκίλαντ» (το όνομα του ισραηλινού λοχία). Στη συνέντευξη που έδωσε ο τελευταίος στην αιγυπτιακή τηλεόραση, αμέσως μετά την απελευθέρωσή του, παραδέχτηκε ότι η Χαμάς του συμπεριφέρθηκε καλά, πράγμα που φάνηκε από την καλή κατάσταση της υγείας του μετά από πέντε χρόνια αιχμαλωσίας. Σε αντίθεση με τους «τρομοκράτες», η «καλύτερη δημοκρατία της Μέσης Ανατολής» έχει επανει-

Μια ακόμα νίκη

Μετά την απελευθέρωση των 477 φυλακισμένων (σε πρώτη φάση), στο πλαίσιο της συμφωνίας ανταλλαγής της προηγούμενης βδομάδας, οι Σιωνιστές αναγκάστηκαν να κάνουν μια ακόμα υποχώρηση. Δέχτηκαν το αίτημα των απεργών πείνας να σταματήσει η πρακτική της απομόνωσης, γεγονός που έκανε τον γηέτη του Λαϊκού Μετώπου για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης, Αχμεντ Σααντάτ, να

αναστέλλει για τρεις μέρες την απεργία πείνας. Ο Σααντάτ είχε μεταφερθεί στο νοσοκομείο την περασμένη Κυριακή έχοντας παρουσιάζοντας σημάδια εξάντλησης και απώλεια βάρους πάνω από 10 κιλά. Αν οι Σιωνιστές τηρήσουν τη δέσμευσή τους να σταματήσει το καθεστώς απομόνωσης, τότε οι Παλαιστίνιοι απεργοί πείνας θα έχουν πετύχει μια ακόμα νίκη χάρη στην αποφασιστικότητά τους.

Λημένα κατηγορηθεί για τα βασανιστήρια, τις ταπεινώσεις και την παραβίαση στοιχειώδων δικαιωμάτων των κρατουμένων (πράγμα που είχε σαν αποτέλεσμα να ξεσπάσει η πρόσφατη απεργία πείνας). Ο καθένας ας κάνει τις συγκρίσεις του.

Επίσης, ο ανταλλαγέας Ισραηλινός, απαντώντας σε

σχετική ερώτηση, είπε πως ελπίζει να απελευθερωθούν και οι υπόλοιποι 5.000 παλαιστίνιοι κρατούμενοι και να γυρίσουν στις οικογένειές τους, γιατί τώρα ξέρει και ο ίδιος τι σημαίνει να είσαι κρατούμενος. Ο παλαιστινιακός λαός, όμως, γνωρίζει πως μόνο με μοχητικές ενέργειες και σύλληψη αιχμαλώτων μπο-

ρεί να ελπίζει σε μαζικές αποφυλακίσεις. Κι αυτό δεν μπορεί να το κάνει η προδοτική κλίκα του Μαχμούντ Αμπάς, αλλά μόνο οι δυνάμεις της Αντίστασης.

(Στη φωτογραφία, απελευθερωθέντες παλαιστίνιοι κρατούμενοι περνούν τα σύνορα της Γάζας).

«Η Ιταλική Αποικιοκρατία ήταν καλύτερη από το καθεστώς Καντάφι!»

Ο τίτλος του άρθρου είναι απόσπασμα από δήλωση του προέδρου του Εθνικού Μεταβατικού Συμβουλίου Μουσταφά Αμπντέλ Τζαλί, ο οποίος συνεχίζοντας το κρεσέντο ξενοδούλειας πρόσθεσε ότι «οι Λιβυοί γνωρίζουν πολύ καλά ότι η περίοδος της Ιταλικής Αποικιοκρατίας ήταν μια περίοδος κατασκευής των υποδομών της χώρας και μεγάλης ανάπτυξης». Οι συγκεκριμένες δηλώσεις έγιναν στα πλαίσια συνέντευξης Τύπου από κοινού με τους υπουργούς Αμυνας της Ιταλίας και της Βρετανίας, που ακολούθησε συνάντηση στο αεροδρόμιο της Τρίπολης.

Νεκρός είναι ο Μουαμάρ Καντάφι. Σύμφωνα με τα πρώτα στοιχεία από τα αραβόφωνα δίκτυα, τον εκτελεσταν οι δυνάμεις των πρώην αντικαθεστωτικών και νων καθεστωτικών. Τον βρήκαν -όπως λένε- σε ένα όρυγμα στην περιοχή της Σύρτης, με ένα όπλο ελεύθερου σκοπευτή στα χέρια. Οταν πήγαν να τον πιάσουν δεν προέβαλε αντίσταση. Μεταφέρθηκε με ένα αυτοκίνητο στο νοσοκομείο και οι άνθρωποι που τον είδαν έλεγαν ότι είχε τραύματα στα πόδια και το στήθος. Αργότερα, ο Αμπντέλχακί μπτελάζ, ο ισλαμιστής πολεμάρχος της Τρίπολης, ανακοίνωσε ότι είναι νεκρός. Και να μην πέθανε εκεί που τον έπιασαν, είναι σήγουρο ότι φρόντισαν να τον αποτελείσουν.

Στα πολεμικά μέτωπα οι μάχες συνεχίζονται. Οι αντικαταφρικοί ισχυρίζονται, σύμφωνα με το Al Jazeera (17/10), ότι έχουν καταλάβει ολοκληρωτικά την πόλη Μπάνι Ουαλίντ. Στη Σύρτη οι συγκρούσεις συνεχίζονται με τους αντικαταφρικούς να μη μπορούν να αντιμετωπίσουν τους ελεύθερους σκοπευτές που είναι γεμάτη η πόλη, οι οποίοι τους κρατάνε καθηλωμένους εδώ και πολλές βδομάδες προξενώντας τους μεγάλες απώλειες. Οι κανταφρικοί εξαπολύονται ισχυρή αντεπίθεση με ρουκέτες και βολές πυροβολικού το περισμένο Σάββατο προκάλεσαν μεγάλα πλήγματα στους αντικαταφρικούς και τους ανάγκασαν να εγκαταλείψουν κάποια από τα προκεχωρημένα πόστα τους. Διοικητής των αντικαταφρικών δήλωσε ότι είναι σε θέση να καταλάβουν την πόλη σε μια μέρα ή αλλά θα έχουν μεγάλες απώλειες, γι' αυτό προτιμούν να βομβαρδίσουν την πόλη, η οποία έχει ήδη μετατραπεί σε ερείπια, μέχρι τελικής πτώσης, δίνοντάς μας να καταλάβουμε πόσο οι κατασπλάδες αντικαταφρικοί αποτιμούν τις ζωές των εγκλωβισμένων αμάχων.

Εκτός από τη Σύρτη, μάχες έγιναν και στην Τρίπολη. Ενοπλες ομάδες υποστηρικτών του Καντάφι συγκρούστηκαν με αντικαταφρικούς στη συνοικία Αμπού Σαλίμ. Το συγκεκριμένο γεγονός έδειξε ότι συνεχίζουν να υπάρχουν θύλακες ενόπλων κανταφρικών σε πόλεις που έχουν ήδη καταληφθεί από τους αντικαταφρικούς, οι οποίοι μπορούν να δημιουργήσουν σοβαρά προβλήματα και αποσταθεροποίηση στο νέο καθεστώς. Είναι πιθανόν οι τακτικές ανταρτοπόλεμου που ακολούθησαν οι αντικαταφρικοί, με πιο πρόσφατο παράδειγμα την επιδρομή στο διυλιστήριο της Λας Ρανούφ, να συνεχιστούν.

Παράλληλα, οι φυλακές του νέου καθεστώτος γεμίζουν ασφυκτικά. Οι φυλακισμένοι υπολογίζονται σε εφτά χιλιάδες, οι περισσότεροι από τους οποίους κρατούνται χωρίς να τους έχουν απογγελθεί κατηγορίες, χωρίς πρόσβαση σε δικηγόρους, υπό το καθεστώς συνεχών ξυλοδαρμών από τους δεσμοφύλακές τους.

Κυβερνητικό αυτοκίνητο έπεσε πάνω σε φοιτητική διαδήλωση

Στις 15 Οκτωβρίου, κυβερνητικό αυτοκίνητο που μετέφερε δύο πρυτάνεις του πανεπιστημίου Μανσούρια έπεσε πάνω σε διαδήλωση φοιτητών μέσα στο χώρο του πανεπιστημίου, που διαμαρτύρονταν για τις εικονικές διαδικασίες την ημέρα της ψηφοφορίας.

Το αυτοκίνητο, που μετέφερε τους πρυτάνεις της Κτηνιατρικής Σχολής και της Σχολής Καλών Τεχνών, περικυλλώθηκε από τους φοιτητές που του έκλεισαν το δρόμο για να εμποδίσουν τους πρυτάνεις, οι οποίοι είχαν διοριστεί επί Μουμπτάρακ και είχαν αρνηθεί να παραιτηθούν, να πάρουν μέρος στην ψηφοφορία. Ομως, έπειτα από μισή ώρα περίπου, ξαφνικά το αυτοκίνητο έβαλε μπροστά και έπεισε πάνω στους φοιτητές, σπρώχνοντας και πετώντας κάτω τους φοιτητές καθώς επιχειρούσε να περάσει. Δεκάδες φοιτητές τραυματίστηκαν και πολλοί άλλοι, κυρίως κοπέλες, λιποθύμισαν μέσα στον πανικό που προκλήθηκε.

Ο πρόεδρος του πανεπιστημίου Μαν-

σύρα είχε παραιτηθεί μια βδομάδα νωρίτερα ύστερα από διαδηλώσεις φοιτητών και πανεπιστημιακών καθηγητών, στα πλαίσια του φοιτητικού κινήματος που διεκδικεί την αντικατάσταση σε όλα τα πανεπιστήμια μέσα από εκλογές των πανεπιστημιακών αρχών που είχαν διοριστεί από το καθεστώς Μουμπτάρακ. Ομως κάποιοι απ' αυτούς αρνήθηκαν να παραιτηθούν και έτσι δεν μπορούσαν να γίνουν εκλογές για να αντικατασταθούν. Το καλοκαίρι, η κυβέρνηση του Εσάμ Σάραρ εξέδωσε μια απόφαση για την απομάκρυνση όλων των πανεπιστημιακών αρχών και την πραγματοποίηση εκλογών για την αντικατάστασή τους. Ομως η απόφαση αυτή δεν επικυρώθηκε από το Ανώτατο Στρατιωτικό Συμβούλιο, με αποτέλεσμα να μπορούν να γίνουν εκλογές μόνο για τις θέσεις όσων παραιτήθηκαν εθελοντικά ή έληξε η θητεία τους. Γεγονός που προκάλεσε απεργίες και διαδηλώσεις καθηγητών και φοιτητών σε πολλά πανεπιστήμια απαιτώντας την παραίτηση των διορισμένων.

Μη μας πάρει από κάτω

Βούλιαξαν οι δρόμοι και οι πλατείες της χώρας την περασμένη Τετάρτη. Ήταν οι σγκαδέστερες κινητοποιήσεις των τελευταίων 30 ετών. Ο όγκος τους μόνο με τις πρώτες διαδηλώσεις της μεταπολίτευσης μπορεί να συγκριθεί. Ξεπέρασαν τους 250.000 οι διαδηλωτές στην Αθήνα, σύμφωνα με δικούς μας ασφαλείς υπολογισμούς (περίπου 50-55 χιλιάδες στα μπλοκ του ΠΑΜΕ και οι υπόλοιποι μια λαοθάλασσα, μεγάλο μέρος της οποίας δεν κατάφερε ποτέ να φτάσει στο Σύνταγμα, γιατί οι δρόμοι δεν χωρούσαν άλλους και δεν επέτρεπαν την κυκλική κίνηση).

Νέκρωσαν δημόσιες επιχειρήσεις και ΔΕΚΟ, πάρα πολλά δημόσια κτίρια τέθηκαν υπό κατάληψη. Χιλιάδες μαγαζάτορες έκλεισαν για μια μέρα τα μαγαζιά τους. Οι ταξιτζίδες κατέβηκαν στο δρόμο οργισμένοι.

Ο ελληνικός λαός, εργάτες και εργαζόμενοι μικροαστοί, έδειξε πιο καθαρά από κάθε άλλη φορά, ότι δεν θέλει την πολιτική που εφαρμόζεται. Το αποτέλεσμα, όμως, πήταν το ίδιο. Κυβέρνηση και κυβερνητικός κοινοβουλευτικός λόχος έκλεισαν τ' αυτιά τους, έγραψαν στα παλιά τους τα παπούτσια τη θέληση του λαού και ψήφισαν το νέο αντεργατικό-αντιλαϊκό έκτρωμα.

Ο κίνδυνος για τη συνείδηση των εργαζόμενων είναι πολύ μεγάλος. Κίνδυνος να επικρατήσει ακόμα μεγαλύτερη απογοήτευση, πτυποπάθεια, παθητικότητα. Να περάσει η αντίληψη ότι «αυτοί δεν καταλαβαίνουν τίποτα», ότι κάθε αντίσταση είναι καταδικασμένη και γι' αυτό εκείνο που έχει να κάνει ο καθένας και η καθεμιά είναι να κλειστεί στον εαυτό του και να κοιτάξει πώς θα επιβιώσει μέσα στον παγετώνα.

Πριν φτάσουμε σε τέτοια λαθεμένα συμπεράσματα πρέπει να σκεφτούμε πολύ σοβαρά κάτι άλλο. Μήπως οι μέχρι τώρα αντιστάσεις ήταν τέτοιες που επιτρέπουν στην κυβέρνηση να μην τις παίρνει υπόψη της; Μήπως ήταν τέτοιες που δεν φόβισαν το σύστημα; Μήπως τελικά οι κυβερνώντες φαίνονται δυνατοί επειδή εμείς δεν τους δείξαμε την πραγματική μας δύναμη;

Ολες οι μέχρι τώρα κινητοποιήσεις, λιγότερο ή περισσότερο μαζικές, το μόνο που μπορούσαν να επιφέρουν και επέφεραν ήταν η πολιτική φθορά και η κοινωνική απονομιμοποίηση της κυβέρνησης. Αυτό είναι δεδομένο και για την κυβέρνηση, η οποία αδιαφορεί, γι' αυτό και δεν κάνει πίσω. Θα φτάσει μέχρι το τέλος και μετά θα αποσυρθεί, έχοντας προσφέρει μεγιστηριακή υπηρεσία στο σύστημα.

Εκείνο που πρέπει να κάνουμε, λοιπόν, είναι να μη μας πάρει από κάτω. Δεν είναι στραβός ο γιαλός, εμείς αρμενίζουμε στραβά. Γιατί είμαστε πολιτικά ανοργάνωτοι, γιατί αφήνουμε την πολιτική πρωτοβουλία στους πολιτικούς και συνδικαλιστικούς μηχανισμούς του συστήματος. Ας αλλάξουμε τη ρότα μας και τότε θα διαπιστώσουμε ότι εμείς έχουμε τη δύναμη.

■ Ποιοι είναι οι προβοκάτορες; (1)

Τι είναι οι σκληρές συγκρούσεις που έγιναν στη Ρώμη το περασμένο Σάββατο; Εργο προβοκατόρων, φυσικά, όπως μας πληροφορεί ο «Ριζοσπάστης» (18.1.11). Ο οποίος, για να γίνει πειστικός, ανατρέχει σε κάποιες δηλώσεις που αποδίδονται στον πρώην πρόεδρο της Ιταλίας Φρ. Κοσίγκα, οι οποίες δεν ξέρουμε αν έγιναν ή πώς έγιναν, αφού μεταφέρθηκαν από τη γαλλική Liberation πολλά χρόνια αργότερα από τότε που υποτίθεται ότι έγιναν. Αφού, όμως, βολεύει η προβοκατορολογία, ο Περισσός βάζει στη μάντα και τη δεοντολογία και τη λογική. Τι υποτίθεται ότι είχε πει ο Κοσίγκα; Αφήστε τους φοιτητές αισύδοτους, βάλτε προβοκάτορες ανάμεσά τους, αφήστε τους για καμιά βδομάδα να σπάνε και να καίνε και μετά η κοινωνία δα έρθει μαζί σας και δα μπορέσετε να τους καταστείτε με την άνεσή σας.

Αρα, κάθε ανατρεπτική-εξεγερτική δράση παίζει το παιχνίδι του συστήματος. Όπως χαρακτηριστικά γράφει η φυλλάδια του Περισσού, «επειδή οι καιροί είναι πονηροί, επειδή έχει φτάσει η ώρα των αποφάσεων και της οργανωμένης λαϊκής αντεπίθεσης, επειδή η προβοκάτσια και η καταστολή είναι στην ημερήσια διάταξη για το τοσάκισμα των εργατικών - λαϊκών αγώνων, ο λαός πρέπει να δρίσκεται σε διαρκή επαγρύπνηση και να περιφρουρεί τους αγώνες του». Οπως το είχε πει η Παπαρήγα το Δεκέμβρη του 2008, «στη λαϊκή επανάσταση δεν δα σπάσει ούτε ένα τζάμι!»

■ Ποιοι είναι οι προβοκάτορες; (2)

«Θα γίνουμε Αργεντινή. Θα μπουν μέσα και δα μας σκοτώσουν» φώναξε ο κ. Θ. Πάγκαλος όταν πληροφορήθηκε τον δάναυτο των τριών υπαλλήλων. Βρισκόταν στη Βουλή και δίπλα του οι βουλευτές που τον άκουσαν πάγωσαν, πιστεύοντας ότι ο όχλος δα εισβάλει και δα τους λιντσάρει. Είχαν υπολογίσει χωρίς την... κυρία Άλεκα Παπαρήγα! Η Γενική Γραμματέας του ΚΚΕ, μονίμως κακύποπτη και προνοητική, είχε δώσει αυστηρές εντολές στην ομάδα περιφρούρησης του ΠΑΜΕ. Οι γεροδεμένοι κορμουνιστές, αντί να καταλάβουν τα Ιηρώ-

ηγ Ανάκτορα, υπάκουουσαν και τα προφύλαξαν εμποδίζοντας τον "συνασπισμό" ακροαριστερών και παρακρατικών να σπάσουν τον αστυνομικό κλοιό από την πλευρά του Μνημείου του Αγωνού Στρατιώτη. Για μία ακόμη φορά το ΚΚΕ έσωσε την αστική δημοκρατία».

Αυτά έγραψε το «Βήμα της Κυριακής» και φυσικά ενόχλησε σφόδρα το «Ριζοσπάστη», διότι η φυλλάδια του Ψυχάρη «συνεχίζει στο ίδιο προβοκατόρικο ύφος για να παρουσιάσει το ΚΚΕ σαν κόμμα συστηματικό, επειδή στην πραγματικότητα το ΠΑΜΕ περιφρούρησε τη συγκέντρωσή του από τους προβοκάτρες, ακροδεξιούς και άλλα στοιχεία που είχαν σημένη την προβοκάτσια με την επιχειρήση εισβολής στη Βουλή την ώρα που η απεργιακή συγκέντρωση των ταξικών δυνάμεων περνούσε μπροστά από τον Αγωνού Στρατιώτη». Τι διαφορετικό έγραψε το «Βήμα» απ' αυτό που η φυλλάδια του Περισσού περιγράφει; Τίποτα. Απλά, το «Βήμα» τους δίνει συγχαρητήρια για το ρόλο τους, ενώ αυτοί δέλουν να παρουσιάσουν μια άλλη ερμηνεία για τα ίδια γεγονότα. Οτι τάχα τους είχε στήσει προβοκάτσια το σύστημα και ο Καρατζαφέρης και αυτοί κατάφεραν να την αποτρέψουν.

■ Δηλωσίες

Μιας που πιάσαμε τη φυλλάδια του Περισσού, αντιγράφουμε από το ίδιο φύλλο: «Καλεσμένος χτες σε τηλεοπτική εκπομπή, ο Θ. Πάγκαλος είπε ότι η Άλεκα Παπαρήγα καλεί τον κόσμο να περικυλώσει την Πέμ-

- Θα σας φτιάξουμε γεφύρια. - Μα δεν έχουμε ποτάμια. - Και ποτάμια δα σας φτιάξουμε. Το γνωστό ανέκδοτο με τους Μαυρογιαλούρους της δεκαετίας του '50 δημιύζει κάποιες σπιγμές ο Βενιζέλος. Αυτός που δήλωνε ότι τους εφοπλιστές δα καλέσει για να τους ζητήσει να συνδράμουν στην εδική προσπάθεια, γιατί δεν μπορεί να τους βάλει έκτακτο φόρο, επειδή δα πάρουν τα πλοία τους από την ελληνική σημαία, δήλωσε την περασμένη Παρασκευή στη Βουλή, απαντώντας στον Τσίρη: «Τους έχουμε καλέσει σε διάλογο και δα επιβληθούν μέτρα. Και αν δέλουν να αλλάξουν την πλοΐα τους, πράγματι ας την αλλάξουν. Τώρα μετριέται ο πατριωτισμός, η φιλοπατρία, τώρα δα μετρηθεί και η εισφορά στο έδνος». Εννοείται πως δεν δα κάνει τίποτα, όπως δεν έκανε και μέχρι τώρα.

■ Γελοιοί δημαγωγοί

- Θα σας φτιάξουμε γεφύρια. - Μα δεν έχουμε ποτάμια. - Και ποτάμια δα σας φτιάξουμε. Το γνωστό ανέκδοτο με τους Μαυρογιαλούρους της δεκαετίας του '50 δημιύζει κάποιες σπιγμές ο Βενιζέλος. Αυτός που δήλωνε ότι τους εφοπλιστές δα καλέσει για να τους ζητήσει να συνδράμουν στην εδική προσπάθεια, γιατί δεν μπορεί να τους βάλει έκτακτο φόρο, επειδή δα πάρουν τα πλοία τους από την ελληνική σημαία, δήλωσε την περασμένη Παρασκευή στη Βουλή, απαντώντας στον Τσίρη: «Τους έχουμε καλέσει σε διάλογο και δα επιβληθούν μέτρα. Και αν δέλουν να αλλάξουν την πλοΐα τους, πράγματι ας την αλλάξουν. Τώρα μετριέται ο πατριωτισμός, η φιλοπατρία, τώρα δα μετρηθεί και η εισφορά στο έδνος». Εννοείται πως δεν δα κάνει τίποτα, όπως δεν έκανε και μέχρι τώρα.

ώστε η ηγεσία του Περισσού να έχει έτοιμο το παραμύθι: «Μας στήνουν προβοκάτσια, σύντροφοι, για να μας χρεώσουν τυχόν επεισόδια. Γι' αυτό να περιφρουρήσουμε το χώρο και να τσακίσουμε εμείς όποιον πάει να εμποδίσει βουλευτές να μπουν στη Βουλή». Στην πραγματικότητα, δεν πάνε στο Σύνταγμα για να περικυλώσουν τη Βουλή, αλλά για να περιφρουρήσουν τη Βουλή.

■ Απορία ψάλτου βηξ

«Ενταση δημιουργήδηκε χτες το πρωί και στη Ν. Ιωνία όταν απεργοί εμπόδισαν ιδιωτικά οχήματα». Μ' αυτές τις 14 λεξούλες ξεπέρασε ο «Ριζοσπάστης» τα γεγονότα της Νέας Ιωνίας, όπου απεργοί δεν περιορίστηκαν μόνο σε λεκτικούς διασηφισμούς με τους οδηγούς των απεργοσπαστικών φορτηγών, αλλά κατέβασαν έναν από δαύτους κάτω και παρέδωσαν το όχημα στο ευεργετικό πυρ. Τι να πουν οι κονδυλοφόροι του Περισσού; Οτι το κάψιμο του φορτηγού ήταν... έργο προβοκατόρων; Εκαναν, λοιπόν, γαργάρα την ειδηση. Σαν να μην υπήρξε. Δεν δα περίμενε κανείς απ' αυτούς να εξάρουν αυτή τη δίκαιη εκδήλωση ταξικής αντιβίας. Γιατί αν όλοι οι εργαζόμενοι αντιδρούσαν με τον ίδιο τρόπο, οργανωμένα, αντί να πηγαίνουν πορείες-βόλτα στο Σύνταγμα, όπου πονηρά τους καλούσε η συνδικαλιστική γραφειοκρατία, τα σκουλήκια της απεργοσπασίας δα μαζεύονταν στις τρύπες τους.

■ Ο άνθρωπος-κασετόφωνο

«Σ' αυτό το Σχέδιο για την Ανάκαμψη της ελληνικής οικονομίας, η Γερμανία είναι στρατηγικός εταίρος μας. Οι λόγοι είναι απλοί. Πρώτον, γνωρίζετε καλύτερα από όλους ότι οι γερμανικές επιχειρήσεις επενδύουν στην πραγματική οικονομία με σταδερό και μακροπρόδειμο σχεδιασμό. Δεύτερον, η Γερμανία διαδέτει πρόσφατη τεχνογνωσία και διοικητική εμπειρία σε δέματα ριζικών διαρδωτικών αλλαγών στην πραγματική οικονομία. Τρίτον, η ελληνική οικονομία για τις γερμανικές και ευρωπαϊκές επιχειρήσεις δεν είναι ένα αχαρτογράφητο περιβάλλον. Η παρουσία τους εδώ έχει συμβάλει καθοριστικά στους κύκλους ανάπτυξης της χώρας. Τέταρτον, η Γερμανία είναι μια χώρα στην οποία η Ελλάδα μπορεί να αυξήσει δυνητικά τις εξαγωγές της. Είναι βαθιά μου πεποίθηση ότι Ελλάδα και Γερμανία πρέπει να οργανώσουν συστηματικά τη διμερή τους συνεργασία και να την εντάξουν σε μια σταδερή Συμμαχία για την Ανάπτυξη ανάμεσα στις δύο χώρες».

(Ομιλία Χρυσοχοΐδη στο Ελληνογερμανικό Business Forum – Αθήνα, 7.10.11)

«"Στο σχέδιο που υλοποιούμε για την ανάκαμψη της ελληνικής οικονομίας, η Γαλλία είναι στρατηγικός εταίρος μας", τόνισε ο υπουργός, συμπληρώνοντας χαρακτηριστικά: "Είναι βαθιά μου πεποίθηση ότι Ελλάδα και Γαλλία πρέπει να οργανώσουν συστηματικά τη διμερή τους συνεργασία και να την εντάξουν σε μια σταδερή Συμμαχία για την Ανάπτυξη ανάμεσα στις δύο χώρες". Καταρχάς, όπως τόνισε ο κ. Χρυσοχοΐδης, οι γαλλικές επιχειρήσεις αποτελούν το δεύτερο μεγαλύτερο επενδυτή στην Ελληνική οικονομία. Επενδύουν μάλιστα στην πραγματική οικονομία με σταδερό και μακροπρόδειμο σχεδιασμό. Δεύτερον, η Γαλλία διαδέτει σημαντική τεχνογνωσία και διοικητική εμπειρία σε δέματα ριζικών διαρδωτικών αλλαγών στην πραγματική οικονομία. Τρίτον, η ελληνική οικονομία για τις γαλλικές και ευρωπαϊκές επιχειρήσεις δεν είναι ένα αχαρτογράφητο περιβάλλον. Η παρουσία τους στην Ελλάδα έχει συμβάλει καθοριστικά στους κύκλους ανάπτυξης της χώρας. Και, τέταρτον, η Γαλλία είναι μια χώρα στην οποία η Ελλάδα μπορεί να αυξήσει δυνητικά τις εξαγωγές της».

(Ομιλία Χρυσοχοΐδη σε εκδήλωση του Γαλλοελληνικού Επιμελητήριου – Παρίσι, 11.10.11)

Καλά, ρε γαμώτο, οι συνεργάτες του δεν μπορούν να του γράψουν λίγο διαφορετικές ομιλίες; Σε άνθρωπο-κασετόφωνο τον έχουν μετατρέψει. Είτε μιλάει σε Γερμανούς είτε σε Γάλλους, πατάει το play και παίζει την ίδια κασέτα.

■ Παπακωνσταντίνου Νο 2

Από τα αρχείο ανασύρουμε δήλωση του Βενιζέλου, κατά τη συνέπειξ Τύπου που έδωσε στις 27.9.11: «Αρα, λοιπόν, η εκτίμησή μας είναι ότι το νέο μισθολόγιο, το οποίο δεν θα δίξει καθόλου το 80% των δημοσίων υπαλλήλων -μπορεί και ένα 10% να ευνοηθεί ελαφρώς με μια αύξηση της τάξεως του 7%- δίγει κάποιους λόγω της πρωτωπλήκτης διαφοράς».

Η απάντηση δίνεται εμπράκτως με το πολυνομοσχέδιο που τσακίζει τις αποδοχές όλων των δημόσιων υπαλλήλων. Ολων ανεξαιρέτως. Μάλιστα, όσο πιο λιγότερα χρόνια έχει ένας δημόσιος υπαλλήλος στην υπηρεσία τόσο μεγαλύτερο είναι το πετσόκομμα μισθού που υφίσταται.

Φυσικά, κανένας από τους συντάκτες του αστικού Τύπου δεν ανέσυρε αυτή την τόσο πρόσφατη δήλωση του Βενιζέλου να του την τρίψει στη μούρη. Ολοι εξακολουθούν ν' ασχολούνται με τα ψέματα που έλεγε ο Παπακωνσταντίνου, υψώνοντας τείχος προστασίας γύρω από τον Βενιζέλο.

Ο Περισσός περιφρουρεί το αστικό κοινοβούλιο

Λοιπόν, τα πράγματα είναι εξαιρετικά απλά. Αρκεί ο λαός να βγει στους δρόμους, να περικυλώσει τη Βουλή ειρηνικά (χωρίς να εμποδίσει τους βουλευτές να προσέλθουν σ' αυτή) και τότε υπάρχουν μεγάλες πιθανότητες να διαφοροποιηθούν αρκετοί βουλευτές του ΠΑΣΟΚ, να καταψηφίσουν το πολυνομοσχέδιο, να πέσει η κυβέρνηση και ν' αρχίσει μια πορεία αντεπίθεσης για το εργατικό και λαϊκό κίνημα.

Οχι, δεν είναι οι «αγανακτισμένοι», υπό την καθοδήγηση του ΣΥΡΙΖΑ, της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και άλλων... «ακομάτιστων» που καλλιεργούν αυτή την αυταπάτη. Αυτοί το δοκίμιασαν μια φορά, όταν ψηφίζοταν το Μεσοπρόθεσμο, ειδανοί το αποτέλεσμα, οπότε δεν τους πολυτάρχειν να πουν το ίδιο. Αυτή τη φορά η σκυτάλη πέρασε στις δυνάμεις του Περισσού.

Η αποστολή ανατέθηκε στο ΠΑΜΕ που ανακοίνωσε για την Πέμπτη «περικύλωση της Βουλής από όλες τις μεριές». Το κάλεσμα τα έβαλε όλα στον ντορβά. Από τη μη ψήφιση του πολυνομοσχέδιου μέχρι τη... «λαϊκή εξουσία» του Περισσού. «Να βουλιάξει η Αθήνα, το Σύνταγμα, όλοι οι χώροι γύρω από την Βουλή. Οργανωμένα, συντονισμένα. Να πάρει ο λαός στα χέρια του τη ζωή του, να σταθεί όρθιος. Τώρα αγώνας να ανατραπούν τα αντεργατικά σχέδια της κυβέρνησης. Κάτω η κυβέρνηση της πλουτοκρατίας. Τώρα αγώνας για αποδέσμευση από τη λυκοσυμμαχία της ΕΕ. Αγώνας για ανατροπές στους συνοχεπισμούς δύναμης, ο λαός να αναδείξει τη δική του εξουσία».

Επειδή, όμως, άρχισαν να γράφονται και να λέγονται διάφορα, ότι δήθεν ο Περισσός θα προσπαθήσει να εμποδίσει τους βουλευτές του ΠΑΣΟΚ και έτσι να καταψηφιστεί το νομοσχέδιο και να πέσει η κυβέρνηση (ποτέ προηγούμενα ο Περισσός δεν έριξε το σύνθημα «κάτω η κυβέρνηση»), γιατί βρίσκονται σε συνεννόηση με την κυβέρνηση να περιφρουρήσουν αυτοί τη Βουλή αντί για τα ΜΑΤ, ώστε να λειτουργήσουν σαν αστικά του αστικού κοινοβουλίου. Για να παίξουν αυτό το ρόλο χρειάζονται και το ανάλογο ιδεολόγημα. Και το βρίκαν στις ανύπαρκτες δυνατότητες να υπάρξουν αρκετοί βουλευτές του ΠΑΣΟΚ που θα καταψηφίσουν το νομοσχέδιο. Ο «Ριζοσπάστης» μιλούσε για θέατρο και ελγυμός και φευτο-διαφωνούντες και η Παπαρήγα μιλούσε για βουλευτές που φοβούνται την οργή του λαού και είναι έτοιμοι να καταψηφίσουν το πολυνομοσχέδιο. Αυτό μας ενδιαφέρει, είπε η Παπαρήγα. Και για να τονίσει το τελευταίο, το επανέλαβε: «Αυτός είναι ο ρόλος του αποκλεισμού της Βουλής. Να προκύψει ένα πλειοψηφικό-όσο γίνεται περισσότερο- «ΟΧΙ!». Και τότε η πτώση της κυβέρνησης θα έρθει κάτω από τη λαϊκή πίεση».

«Να ξεκαθαρίσω το εξής: Η περικύλωση και ο αποκλεισμός της Βουλής που έχει αποφασιστεί από συνδικάτα και άλλες οργανώσεις, και τον οποίο στηρίζουμε και θα στηρίξουμε, δεν έχει καμία σχέση με την παρεμπόδιση των βουλευτών να μπουν στη Βουλή. Έχει ένα και μοναδικό σκοπό: Οσο γίνεται περισσότεροι βουλευτές να καταψηφίσουν το πολυνομοσχέδιο. Αυτό μας ενδιαφέρει, είπε η Παπαρήγα. Και για να τονίσει το τελευταίο, το επανέλαβε: «Αυτός είναι ο ρόλος του αποκλεισμού της Βουλής. Να προκύψει ένα πλειοψηφικό-όσο γίνεται περισσότερο- «ΟΧΙ!». Και τότε η πτώση της κυβέρνησης θα έρθει κάτω από τη λαϊκή πίεση».

Διειδε, λοιπόν, ο Περισσός δυνατότητα ανατροπής της κυβέρνησης από τους διοικητές της Βουλής και χωρίς να εμποδίζουν την προσέλευση των βουλευτών, όπως είχαν αποπειραθεί (ανεπιτυχώς) οι αγανακτισμένοι το καλοκαίρι. Γ' αυτό και δεν είπαν καμία κουβέντα για τους τοίχους από σδερο και πλειστηράς που έστησαν οι μπάτσοι.

Την Τετάρτη, πριν ακόμα ξεκινήσει το σκοπό του ΠΑΜΕ, οι αποφάσισαν να φύγουν. Αμέσως στη θέση τους κατέβηκαν τα ΜΑΤ που μέχρι τότε έσαρφανισμένα! Άλλαγή φρουράς!

Η Τετάρτη ήταν η πρόβα τζενεράλε για την Πέμπτη. Την Πέμπτη ξεκίνησαν πουρνό-πουρνό. Από τις 9 είχαν στήσει τις φρουρές, πιο ενισχυμένες από την Τετάρτη. Βρέθηκε μάλιστα εκεί και η Παπαρήγα, σαν

Na oργανωθούμε πολιτικά

Ποιος αμφιβάλλει πλέον, ότι το κρατικό χρέος δεν είναι τίποτα περισσότερο από ένα καλολαδωμένο εργαλείο για την πρώθηση και ολοκλήρωση της «κινεζοποίησης» των εργαζόμενων της Ελλάδας;

Ποιος αμφιβάλλει πλέον, μετά τα τόσα «πακέτα» αντιλαϊκών και αντεργατικών μέτρων, ότι το βαρέλι δεν έχει πάτο, ότι τα «πακέτα» θα συνεχιστούν, μέχρις ότου να «κινεζοποιηθεί» η εργαζόμενη ελληνική κοινωνία;

Ποιος μπορεί να δειξει την παραμικρή εμπιστοσύνη στους κυβερνώντες, χαύνοντας τα παραμύθια τους περί σωτηρίας της χώρας και εξασφάλισης του μέλλοντος των παιδιών μας; Δεν ήταν ο ίδιος ο Παππανδρέου που πριν ένα χρόνο στη ΔΕΘ μας έλεγε ότι το Μνημόνιο τελειώνει το 2013; Δεν ήταν ο Βενιζέλος που μας έλεγε ότι με τις αποφάσεις της 21ης Ιουλίου «βάλαμε πάτο στο βαρέλι»;

Διαρκής εφιάλτης

Το πολυνομοσχέδιο που ο κυβερνητικός λόχος ετοιμάζεται να ψηφίσει την Πέμπτη 20 Οκτώβρη είναι ένας ακόμη κρίκος στην αλυσίδα των αντιλαϊκών νομοθετημάτων. Και δεν πρόκειται να είναι το τελευταίο. Οχι μόνο γιατί κυβέρνηση και τρόικα έχουν ανακοινώσει ότι θα αποφασίσουν και νέα μέτρα για το 2013-14, αλλά και γιατί πολύ πιο σύντομα θα παρθούν νέα μέτρα, δεδομένου ότι δεν πρόκειται να πιαστούν οι στόχοι ούτε του 2011 ούτε του 2012. Ετσι δεν γίνεται μέχρι τώρα; Ανακοινώνουν ότι «αυτά τα μέτρα είναι τα τελευταία» και το επόμενο τρίμηνο παιρίνουν καινούργια, επικαλούμενοι αστοχίες και καθυστερήσεις.

Τι νομοθετούν αυτή τη φορά;

◆ Νομοθετούν πετσόκομμα στις επικουρικές συντάξεις, στο εφάπταξ και άλλα αντιασφαλιστικά μέτρα. Πολύ σύντομα, όμως, θα έρθει και πάλι η σειρά των κύριων συντάξεων, διότι όλα τα Ταμεία έχουν βυθιστεί στην ελλειμματικότητα. Ούτε πρόκειται ν' αφήσουν άθιχτες τις κύριες συντάξεις στο δημόσιο τομέα, τώρα που αυξάνουν ονομαστικά τους βασικούς μισθούς καταφράγνωντας τα επιδόματα. Πολύ σύντομα θα έρθει το νέο πετσόκομμα των κύριων συντάξεων.

◆ Νομοθετούν εφιαλτικά φορολογικά μέτρα για όλους τους εργαζόμενους. Η μείωση του αφορολόγητου στα 5.000 ευρώ, η αλλαγή στον τρόπο υπολογισμού των βασικών φοροαπαλλαγών και οι αλλαγές στα κλιμάκια της φορολογικής κλίμακας θα οδηγήσουν σε υπέρογκα φορολογικά βάρη ακόμα και για χαμηλόμισθους και χαμηλοσυνταξιούχους, ακόμα και για τους μερικά απασχολούμενους και υποαπασχολούμενους.

◆ Νομοθετούν το πετσόκομμα των μισθών των εργαζόμενων στο δημόσιο και τις ΔΕΚΟ. Και μάλιστα, προσπαθούν να διαιρέσουν τους εργαζόμενους, με λογική καθαρά φασιστική. Εφαρμόζουν το δόγμα «όσο πιο νέος στη δουλειά είναι ένας εργαζόμενος τόσο μεγαλύτερο είναι το πετσόκομμα του μισθού του», με στόχο τη διάσπαση ανάμεσα σε παλιούς και νέοτερους εργαζόμενους.

◆ Νομοθετούν το παραπέρα πετσόκομμα των μισθών στον ιδιωτικό καπιταλιστικό τομέα, με την επί της ουσίας κατάργηση των κλαδικών συμβάσεων και την αποθέωση των επιχειρησιακών, που θα υπογράφονται από τους εργαζόμενους με το πιστόλι στον κρόταφο.

◆ Νομοθετούν το άμεσο πέταγμα δεκάδων χιλιάδων εργαζόμενων στην ανεργία (που τη βιαφτίζουν «εργασιακή εφεδρεία»). Παράλληλα ανοίγουν το δρόμο για νέα κύματα μαζικών απολύσεων, αφού η ισχύς της σχετικής διάταξης παρατείνεται μέχρι και τα τέλη του 2015. Όλοι οι εργαζόμενοι στο δημόσιο θα ζουν από εδώ και πέρα υπό την απειλή της απόλυσης.

Κι όλ' αυτά έρχονται να προστεθούν στα απανωτά χαράτσια που έχουν ήδη επιβληθεί (τελευταίο χαράτσι ο φόρος στα σπίτια), στις συνεχείς αυξήσεις του ΦΠΑ, στα πετσοκόμματα μισθών και συντάξεων που έχουν προηγηθεί, στην απόλυτη ασυδοσία των καπιταλιστών του ιδιωτικού τομέα, στην ανατροπή βασικών ρυθμίσεων στον τομέα των εργασιακών σχέσεων (εκ περιτροπής εργασία, μισθοί και κάτω από τα βασικά, αποζημίωση λόγω απόλυσης κ.λπ. κ.λπ.).

Είναι δυνατόν ν' αντέξουν άλλο οι εργαζόμενοι; «Υπάρχει ακόμα λίπος» απαντούν κυνικά οι εκπρόσωποι του ξένου και ντόπιου κεφαλαίου, δείχνοντας απρόκαλυπτα το σκοπό τους. Σκοπός τους είναι να εξευτελίσουν ακόμη περισσότερο τους μισθούς, να μετατρέψουν την εργατική τάξη σε μια άβουλη και υποταγμένη μάζα, για να κόνουν την καπιταλιστική Ελλάδα ανταγωνιστική προς την Κίνα και τη Βουλγαρία και να έρθουν τότε να κάνουν επενδύσεις τα ευρωπαϊκά μονοπάλια.

Αν το πείραμα πετύχει στην Ελλάδα, μια χώρα-μέλος της ευρωζώνης, τότε η αντεργατική πανούκλα θα περάσει και στην καρδιά των ιμπεριαλιστικών μητροπόλεων. Ο μόνος τρόπος για ν' αντιμετωπίσει ο σύγχρονος καπιταλισμός τις

διαδοχικές του κρίσεις είναι να ισοπεδώσει την εργατική τάξη, να την οδηγήσει σε εποχές που έμοιαζαν να έχουν τεράσει ανεπιστρεπτά.

Εργαλείο το χρέος

Όταν ψηφίστηκε το Μνημόνιο και άρχισαν οι επιθέσεις κατά του εργαζόμενου λαού, εμείς φωνάζαμε πως το κρατικό χρέος είναι μόνο ένα εργαλείο. Πώς πραγματικός σκοπός τους είναι η «κινεζοποίηση».

Αυτό φαινόταν καθαρά από την αρχή, αφού ακόμη και στα σκόπιμα παραπομένα στοιχεία του Μνημονίου φαινόταν ότι τα επόμενα χρόνια το χρέος θα αυξήθει αντί να μειωθεί. Εκείνο που θα γινόταν θα ήταν η διευκόλυνση των τραπεζών να «ξεφορτωθούν» χρέος, το οποίο θα «φορτωθούν» οι χώρες της ευρωζώνης, για να έχουν καλύτερες προοπτικές αποπληρωμής.

Η κυβέρνηση προπαγάνδα, όμως, προσπαθούσε να μας δουλέψει ψιλό γαζί. Ποιος ξεχνάει πως πριν ένα χρόνο υπουργοί της κυβέρνησης έλεγαν πως πριν ένα χρόνο υπουργοί της κυβέρνησης για «αναδιάρθρωση» του χρέους ισοδυναμεί με εθνική προδοσία; Υστερά, μας είπαν ότι ένα «κούρεμα» της τάξης του 21% είναι... ό, τι πρέπει, αλλά ένα μεγαλύτερο «κούρεμα» θα ισοδυναμούσε με εθνική καταστροφή, γι' αυτό δεν πρέπει να κουνήσουμε ρούπι από τη συμφωνία της 21ης Ιουλίου. Και τώρα ετοιμάζονται να δεχτούν όποιο ποσοστό «κούρεμα» αποφασίσει το ιμπεριαλιστικό διαβούλιο της ευρωζώνης, το οποίο δεν πρόκειται να τους ρωτήσει άλλωστε.

Ποιας είναι η αλήθεια; Το χρέος οι τοκογλύφοι, το διεθνές χρηματιστικό κεφάλαιο, το έχουν αποπληρωθεί πολλές φορές μέχρι τώρα, χάρη στα εξωφρενικά τοκοχρεούσια που εισπράττουν κάθε χρόνο από καταβολής νεοελληνικού κράτους. Αυτό έρουν ότι για να υπάρξει έξοδος από μια κρίση του καπιταλισμού δεν αρκεί μόνο το χτύπημα των μεροκάματων και των εργασιακών δικαιωμάτων. Θα χρειαστεί να καταστραφεί και κεφάλαιο. Αυτό το περιεχόμενο έχει το «κούρεμα» των κρατικών ομολόγων. Μόνο που η μοιρασία δεν ππορεί να είναι δίκαιη ανάμεσα στις διάφορες μερίδες του χρηματιστικού κεφαλαίου. Σαν τάξη συλλογικά βγαίνουν κερδισμένοι από την κρίση, όμως κάποιες μερίδες κερδίζουν περισσότερο και κάποιες λιγότερο, κάποιες μπορεί ακόμη και να χάσουν. Γ' αυτό γίνεται όλος ο καυγάς. Γ' αυτό ακόμη δεν μπορούν να τα βρουν η Μέρκελ και ο Σαρκοζί. Γ' αυτό η γερμανική ιμπεριαλιστική γηγεσία διαμηνύει τώρα πως ούτε στη σύνοδο κορυφής της ερχόμενης Κυριακής θα βρεθεί τελική λύση.

Ολες οι μεριδες του κεφαλαίου, όμως, εμφανίζονται ενωμένες σαν μια γροθιά όταν επιδώκουν το «κούρεμα» των εργασιακών δικαιωμάτων. Γιατί ρίχνονται τους μισθούς και τα μεροκάματα, εφαρμόζοντας το νόμο της ζούγκλας στις εργασιακές σχέσεις, τινάζουν στα ύψη το βαθμό εκμετάλλευσης της εργατικής δύναμης. Οχι μόνο διαχειρίζονται καλύτερα την κρίση του καπιταλισμού, όταν η αγορά στενεύει, αλλά και προετοιμάζουν τους όρους για ακόμη μεγαλύτερα κέρδη, όταν η κρίση κάνει τον κύκλο της αφρίσει μια σχετική αναζωγόνηση.

Παράλληλα, με τη δημοσιονομική πολιτική, μέσω της οποίας «στραγγίζουν» τα λαϊκά εισοδήματα, εξασφαλίζουν την πληρωμή των τοκοχρεούσιων, τα οποία θα εξακολουθήσουν να είναι υπέρογκα και μετά το όποιο «κούρεμα» αποφασίσουν.

Επειδή, όμως, δεν είναι καθόλου σίγουροι ότι το κράτος θα συγκεντρώνει κάθε χρόνο όσα προϋπολογίζει από τη φορολογία, ετοιμάζονται να βάλλουν ενέχυρο ολοκληρη την κρατική περιουσία. Οποιο «φιλέτο» παρουσιάζει ενδιαφέ-

ρον για το μεγάλο κεφάλαιο θα ξεπουλείται, για να ξεπληρώνονται τόκοι και χρεούσια. Μιλάμε για ένα πλιάτσικο που όμοιό του μόνο επί ναζιστικής κατοχής ξαναγράφει το τόπος.

Να γιατί το χρέος δεν είναι παρά ένα εργαλείο. Ενα εργαλείο για την απομόνωση του ελληνικού λαού μέσω της ακράνταστα σκληρής δημοσιονομικής πολιτικής (έμμεσοι φόροι και συνεχή χαράτσια), για την αύξηση του βαθμού εκμετάλλευση

Να δράσουμε ανατρεπτικά

ραπτιστικό φαρμάκι, υποδεικνύοντας τους μετανάστες και τους πρόσφυγες σαν το μεγάλο εχθρό της ελληνικής εργατικής τάξης. Και βέβαια, δεν παραλείπεται να ζητά την πιο σκληρή καταστολή των εργατικών αγώνων.

Από την άλλη, η ξεφωνημένη καθεστωτική Αριστερά, με κραυγές και συνθήματα, προσπαθεί να κρύψει τις δικές της ευθύνες. Δεν ήταν αυτή που τόσα χρόνια στήριζε το ΠΑΣΟΚ, μιλώντας για το «άθροισμα των δημοκρατικών δυνάμεων»; Δεν είναι αυτή που συγκυβέρνησε και με τη ΝΔ και με το ΠΑΣΟΚ το 1990-91 για να μην υπάρξει «ακυβερνήσια»; Ταυτόχρονα λειτουργεί σαν κοινωνικό αμφοτισέρ για λογαριασμό του συστήματος, με «θετικές προτάσεις» για έξοδο από την κρίση και προποντός με πολιτικές προτάσεις που συνοψίζονται στο αίτημα για διεξαγωγή εκλογών, λες και οι εκλογές θα εξαφανίσουν την καπιταλιστική κρίση και τη διοχείρισή της προς όφελος του κεφάλαιου. Εκείνο που θέλει η καθεστωτική Αριστερά είναι να εκμεταλλευτεί τη συγκυρία για ν' αυξήσει τις ψήφους της και ν' αναβαθμίσει το ρόλο της στο αστικό πολιτικό παιχνίδι.

Ποια είναι η επίσημη γραμμή του ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ; Οτι μέσα στο πλαίσιο του ελληνικού καπιταλισμού, μέσα στην ΕΕ και στο ευρώ, δηλαδή στο πλαίσιο της ιμπεριαλιστικής εξάρτησης, μπορούν ως διά μογείας να λυθούν όλα τα προβλήματα του εργαζόμενου λαού. Να είναι ευχαριστημένοι αφεντικά και εργάτες! Να υπάρξει ένας καπιταλισμός... με ανθρώπινο πρόσωπο. Λες και ο καπιταλισμός είναι κάποιο θηθικό πρόταγμα και όχι ένα σύστημα που στηρίζεται στην εικεταλλευση της μισθωτής εργασίας. Λες και ο χαρακτήρας της ΕΕ καθορίζεται από τις κυβερνήσεις και τις ηγετικές προσωπικότητες και όχι από τη λειτουργία του χρηματιστικού κεφαλαίου και τις ανάγκες διαχείρισης της κρίσης του συστήματος.

Η γησιά του Περισσού, από την άλλη, εμφανίζεται επαναστατική, αντικαπιταλιστική, αντι-ΕΕ στα λόγια. Στην πράξη, όμως, έχει αναθέσει στον εαυτό της το ρόλο του «πρεζέμπορου» του συστήματος. Η «πρέζα» του Περισσού είναι η συκοφάντηση του σοσιαλισμού, η παρουσίαση ως σοσιαλισμού ενός εξανθρωπισμένου καπιταλισμού, που τον βαφτίζει «λαϊκή» οικονομία, και σε επίπεδο τακτικής η πλήρης υποταγή στην αστική νομιμότητα και στα όρια του συστήματος. Κάθε φορά που κάποιο κομμάτι του λαού ξεπερνά αυτά τα όρια και συγκρούεται με τις δυνάμεις καταστολής, ο Περισσός ανακαλύπτει «προβοκάτσια» και «προβοκάτορες». Μαντρώνει τον κόσμο σε πορείες λιτανεία και υπόσχεται πως μόνο άμα αλλάξουν οι κοινοβουλευτικοί συσχετισμοί θα δει ο λαός αστρηρά μέρα. Το κοινοβούλιο είναι ο ναός μέσα από τον οποίο θα προκύψει η «επανάσταση» του Περισσού. Μια επανάσταση που δεν θα έρθει ποτέ, γιατί επανάσταση σημαίνει αγώνας για την πολιτική έξουσία, σημαίνει ανελέητη σύγκρουση με τις δυνάμεις του συστήματος, σημαίνει τοπικότητα του αστικού κρατικού μηχανισμού.

Μάχη οπισθοφυλακών

Σαν κοινωνικό αμφοτιέρ λειτουργεί και η συνδικαλιστική γραφειοκρατία. Πόσες 24ωρες και 48ωρες απεργίες έχουν γίνει τον τελευταίο ενάμιση χρόνο; Περισσότερες από κάθε άλλη φορά. Εχουμε χάσει τον αριθμό. Και ποιο το αποτέλεσμα; Κανένα. Γιατί; Γιατί αυτές οι κινητοποιήσεις έχουν χαρακτήρα διαμαρτυρίας και όχι χαρακτήρα διεκδίκησης-ανατροπής-νίκης.

Οσες φορές και να κάνουμε τη διαδρομή Πεδίο Αρεως – Σύνταγμα, φωνάζοντας, σφυρίζο-

νταις, σείοντας σημαίες και σημαιάκια, η κυβέρνηση δεν πρόκειται να κάνει πίσω. Ο βρεγμένος τη βροχή δεν τη φοβάται. Οι σημερινοί κυβερνώντες ζέρουν πως είναι τελειωμένοι. Εκείνο που έχουν στο νου δεν είναι να κερδίσουν τις επόμενες εκλογές, αλλά να κάνουν όλη τη βρομοδουλειά και να παραδώσουν τη σκυτάλη στους επόμενους.

Ετσι, η συνδικαλιστική γραφειοκρατία χρησιμοποιεί αυτές τις σκόρπιες, ασυντόνιστες και χωρίς καμία προοπτική 24ωρες και 48ωρες απεργίες σαν βαλβίδια εκτόνωσης της οργής των εργαζόμενων και εξασφάλισης της κοινωνικής ειρήνης. Ταυτόχρονα, βέβαια, προσπαθεί να σώσει και τα συνδικαλιστικά «μαγαζά» που τόσα προνόμια αποφέρουν στους διαχειριστές τους.

Αυτή η πορεία, όμως, σκορπά απογοήτευση, απαισιοδοξία, ηττοπάθεια. Περνά την ιδέα ότι αυτή η κυβέρνηση δεν καταλαβαίνει τίποτα, ότι τίποτα δεν μπορεί να βγει μέσα από τους αγώνες.

Τα ίδια αποτελέσματα έχουν και τα διάφορα «διαταξικά» κινήματα που ξεπέρδουν, όπως αυτό των «αγανακτισμένων». Εκαποντάδες χλιάδες άνθρωποι βγήκαν στις πλατείες, έβρισαν, μούντζωσαν, σφύριξαν κι ύστερα ξανακλείστηκαν απογοητευμένοι στα σπίτια τους. Γιατί; Γιατί αυτά τα κινήματα χειραγωγήθηκαν είτε από τα αστικά ΜΜΕ, είτε από μεταμφιεσμένους εκπροσώπους πολιτικών δυνάμεων που εμφανίστηκαν σαν «ακομάτιστοι». Αντί να πάει ο κόσμος ένα βήμα μπροστά, πήγε πολλά βήματα πίσω. Ενας αχταρμάς αιτημάτων θόλωσε τον ορίζοντα αντί να τον ξεκαθαρίσει. Διάφοροι σαλτιμπάγκοι του συστήματος, που εμφανίζονται σαν ριζοσπαστικοί οικονομολόγοι, σέρβιραν τη σαβουύρα τους στον κόσμο, προτείνοντας λύσεις μαργκές μέσα στο πλαίσιο του συστήματος. Λύσεις που αφορούν τη διαχείριση του χρέους, αντιμετωπίζοντας την κρίση σαν κρίση χρέους και όχι ως κρίση του καπιταλιστικού συστήματος. Ετσι, αντί για τη σύγκρουση με το σύστημα, που θα μπορούσε να ανακόψει -έστω και προσωρινά- την άγρια επίθεση, επιλέχτηκε η ειρηνική διαμαρτυρία και η υποβολή «θετικών αιτημάτων». Για μια ακόμη φορά αποδείχτηκε ότι δεν αρκεί να διαμαρτύρεσαι ειρηνικά, αλλά πρέπει να αντιστέκεσαι ανατρεπτικά και να έχεις πρόγραμμα ανατρεπτικό.

Κρίση του συστήματος

Σε παγκόσμιο επίπεδο, οι καπιταλιστές και τα τσιράκια τους κάνουν τα πάντα για να μη συνειδητοποιήσουν οι εργάτες, οι εργαζόμενοι,

οι νέοι, πως η σημερινή κρίση δεν είναι παρά μια τυπική καπιταλιστική κρίση, μια κρίση του ίδιου του συστήματος και όχι κάπιοιν κλάδων του ή κάπιοιν πολιτικών διαχειρίστης του.

Οσο κι αν ακούγεται παράξενο, κινητήριος μοχλός της κρίσης είναι η υπερσυσσωρευση κερδών. Κερδών που βγαίνουν από την κλοπή της οπλήρωτης εργασίας των εργατών, μετατρέπονται σε κεφάλαιο και αναζητούν χώρους επικερδούς τοποθέτησης, που θα αποδώσουν όχι ένα μέσο ποσοστό κέρδους, αλλά το μέγιστο κέρδος. Ομως, οι τεράστιες παραγωγικές δυνατότητες του καπιταλισμού σκοντάφουν στη στενή καταναλωτική δυνατότητα των εργαζόμενων μαζών του πλανήτη, που αποτελούν τη βασική καταναλωτική δύναμη. Ετσι, τα κεφάλαια που συσσωρεύονται στρέφονται ολοένα και περισσότερο σε παραστικές δραστηριότητες της χρηματοπιστωτικής σφαίρας, αναζητώντας εκεί το μέγιστο κέρδος. Το αποτέλεσμα είναι να δημιουργούνται η μια «φούσκω» μετά την άλλη, να χάνεται κάθε έλεγχος, να κορυφώνεται η αναρχία σε όλες τις οικονομικές σφαίρες του καπιταλισμού, παραγωγικές και μη, και να φτάνουμε στην κρίση. Τέτοιες κρίσεις γνωρίσαμε πολλές στα μεταπολεμικά χρόνια. Κάποια στηγμή το σύστημα θα έφτανε σε μια κρίση σαν τη σημερινή, που αγκαλίζει το σύνολο της οικονομίας και απλώνεται σε όλο τον πλανήτη, αφού η κορύφωση της διεθνοποίησης του κεφαλαίου τις τελευταίες δεκαετίες, αυτό που ονόμασαν «παγκοσμιοποίηση», έχει κάνει την κάθη εθνική καπιταλιστική οικονομία ένα κρίκο στην αλυσίδα του παγκόσμιου καπιταλισμού.

Ο ελληνικός λαός, η ελληνική εργατική τάξη, επιλέχτηκε σαν πειραματόζωο. Οχι μόνο για να δοκιμάσει το χρηματιστικό κεφαλαίο νέους τρόπους κερδοσκοπίας με τον κρατικό δονεισμό και μάλιστα στην καρδιά της ευρωζώνης, αλλά και για να δοκιμαστούν τα όρια αντοχής της εργατικής τάξης στη νέα εποχή που άνοιξε με την παρούσα κρίση. Για μια ακόμη φορά ο καπιταλισμός αποδεικνύει ότι είναι ένα σύστημα ιστορικά τελειωμένο. Ενα σύστημα εχθρικό προς τους εργαζόμενους. Ενα σύστημα εχθρικό ακόμα και για τον αέρα που αναπνέουμε.

Οι εργαζόμενοι είναι οι μοναδικοί παραγωγοί του κοινωνικού πλούτου. Από τη δική τους εργασία δημιουργούνται τα πάντα. Οι καπιταλιστές σαν παράσιτα απομιλούν το συντριπτικά μεγαλύτερο μέρος αυτού του πλούτου. Σε περιόδους κρίσης, το μέγεθος της εκμετάλλευσης αιτημάτων από την καπιταλιστική σκλαβιά. Τέτοιους αγώνες μπορεί να δώσουν σκόρπια μπουλούκια, που μπορεί να τα διαχειριστεί στη συνέχεια και να τα εγκλωβίσει η αστική πολιτική με τα πολλά παρακλάδια (πολιτικά και συνδικαλιστικά που διαθέτει). Τέτοιους αγώνες μπορεί να δώσει μόνο μια τάξη που έχει γνώση, έχει οργάνωση, έχει σχέδιο. Που ζέρει τι ζητά, γιατί το ζητά και πώς να το διεκδικήσει και να το κατακτήσει.

Απαραίτητη η ταξική πολιτική οργάνωση

Πολλοί μιλούν γ' αγώνες. Και βέβαια πρέπει να υπάρξουν αγώνες, αλλιώς ο αντίπαλος θ' αποθραυσθεί ακόμη περισσότερ

Άλλοι αντιστέκονται και άλλοι γλείφουν

«Τα μέτρα του Μηνημονίου και του Μεσοπρόθεσμου δεν πείθουν πλέον κανένα ούτε για την αποτελεσματικότητά τους ούτε για τους "εθνοσωτήριους" στόχους τους. Μας είναι πλέον έκεκάθαρο ότι οι πραγματικοί, εξαρχής, στόχοι τους ήταν να χτυπήσουν κάθε εργασιακή κατάκτηση των τελευταίων αιώνων, να σταματήσει η παροχή δημοσίων αγαθών, να ξεπουλήσει ο δημόσιος πλούτος της χώρας». Τούτο σημειώνεται στην ομόφωνη απόφαση που έλαβε η Πρωτοβουλία Α' βάθμιων Συλλόγων Διοικητικών Υπαλλήλων ΑΕΙ-ΤΕΙ Αττικής και Αιγαίου.

Η Πρωτοβουλία συγκροτήθηκε τη Δευτέρα 17 Οκτωβρη με τη συμμετοχή 7 από τα 12 συνολικά πρωτοβάθμια Σωματεία Διοικητικών Υπαλλήλων των ΑΕΙ και ΤΕΙ Αττικής και Αιγαίου. Οι διοικητικοί υπάλληλοι των ιδρυμάτων αποφάσισαν να συντονίσουν το βήμα τους με την πανεπιστημιακή κοινότητα γι' αυτό και χαιρετίζουν «τις ανοικτές καταλήψεις των διοικητικών υπηρεσιών» στο ΤΕΙ Αθήνας, την κατάληψη στο Πάντειο Πανεπιστήμιο και το Πανεπιστήμιο Αθηνών και την κατάληψη δύον των διοικητικών υπηρεσιών από το συντονιστικό των φορέων ΔΥ, ΕΤΠ και ΕΕΠ στο ΤΕΙ Πειραιά. Καλούν επίσης τους συναδέλφους τους σε συμμετοχή σε όλες τις κινητοποιήσεις και ανανεώνουν το ραντεβού τους για την Τρίτη 25 Οκτωβρίου στην ΑΣΚΤ.

Ανάλογες πρωτοβουλίες ανέλαβαν και οι εργαζόμενοι-διδάσκοντες στο Αριστοτελείο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, το Πανεπιστήμιο Μακεδονίας και το ΤΕΙ Θεσσαλονίκης.

Σε πλήρη αναντιστοιχία με τις αντιδράσεις και τις αντιστάσεις του συνόλου σχέδον της πανεπιστημιακής κοινότητας (είναι χαρακτηριστικό ότι το νόμο-πλαίσιο κουρελιάζουν ακόμη και αυτές οι πανεπιστημιακές διοικήσεις, προκαλώντας πανικό στη Διασφαλιστική) είναι η φρίλα προσκείμενη στην κυβέρνηση των δωσιλογών ηγεσία της ΠΟΣΔΕΠ (υποστηριζόμενη από το ΠΑΣΟΚ και τον σφουγγοκαλάριο της, την παράταξη του Κουβέλη). Ακόμη και σήμερα, που έχουν ισοπεδωθεί τα πάντα, εκλιπαρεί την πολιτική ηγεσία του υπουργείου Παιδείας «να πάψει να επιρρίπτει τα λάθη της και τις ευθύνες της στους άλλους, αναζητώντας άλλοθι για τη δική της ανικανότητα (sic!), να πάψει να απειλεί με αντίποινα τα Πανεπιστήμια για "μη εφαρμογή των νόμων", όταν η ίδια νομοθετεί πάνω σε "γκρίζες ζώνες"» και «να στηρίξει με διαφανή και αξιοκρατικό τρόπο τα ΑΕΙ (χρηματοδότηση, προσωπικό) στην λειτουργία τους προς όφελος της κοινωνίας και ειδικότερα της νέας γενιάς».

Η πουλημένη ηγεσία της ΠΟΣΔΕΠ έχει το θράσος να απευθύνει έκκληση «σε κάθε μέλος της οικαδημαϊκής κοινότητας για σύνεση, διαλλακτικότητα, διάθεση για συνεργασία και διάλογο τόσο μεταξύ μας μέσα στην κοινότητα όσο και με όλους εκείνους τους φορείς της Πολιτείας και της κοινωνίας, με τους οποίους επιβάλλεται να έχουμε συνεργασία και να προχωρούμε σε συνέργειες, καθώς αυτός είναι ο μόνος δυνατός τρόπος επίλυσης των προβλημάτων που μας απασχολούν». Τέλος, δεν παραλείπει να χύσει το δηλητήριο της στο φοιτητικό κίνημα και στις μαχητικές μορφές αντίστασης που αυτό επιλέγει («η βία, ο στηματισμός και ο εκβιασμός μελών της οικαδημαϊκής κοινότητας είναι συμπτώματα παραικής, τα οποία τροφοδοτούνται από την αδιέξοδη τακτική των καταλήψεων. Τα φαινόμενα αυτά πρέπει να εκλείψουν και οι υποκινητές τέτοιων ενεργειών πρέπει να απομονωθούν», ενώ αναπαράγει τις θεωρίες της υποκινητές περί «ανοικτών πανεπιστημών»).

Παρά τους εκβιασμούς, ο νόμος μένει στα χαρτιά

«Πρόσκληση: Οπως μάλλον γνωρίζετε, μετά την παρέλευση άπρακτης της προθεσμίας για την έκδοση διαπιστωτικής πράξης εκ μέρους του πρύτανη του Πανεπιστημίου για τη συγκρότηση της πενταμελούς επιπροπής που θα διενεργήσει τις εκλογές για την ανάδειξη των εσωτερικών μελών του Συμβουλίου του Πανεπιστημίου ..... , η πράξη αυτή σύμφωνα με το νόμο θα γίνει από την υπουργό

Παπαζούλου, αναζητώντας εναγωνίων πρόθυμους να συνεργαστούν με το υπουργείο Παιδείας για τη συγκρότηση των επιπροπών, οι οποίες θα ολοκληρώσουν τη διαδικασία για την εκλογή των μελών του πρώτου Συμβουλίου διοίκησης των Ιδρυμάτων. Μετά την εξάντληση του καταλόγου των πρυτάνεων και αντιπρυτάνεων, το υπουργείο άνοιξε τη λίστα με τους αρχαιότερους καθηγητές. Οι αρνήσεις, όμως, που εισπράττει έρχονται απανωτές και έτσι ο καταλόγος προχωράει τοχύτατα, σε σημείο που να καλούνται να συνεργαστούν ακόμη και πανεπιστημιακοί με λίγα χρόνια υπηρεσίας.

Σας ενημερώνουμε ότι με δεδομένη τη σειρά κατάδεξή σας στον κατάλογο των αρχαιότερων καθηγητών του Ιδρυμάτος σας, και σε περίπτωση που δεν υπάρξουν έγγραφες αποδοχές συμμετοχής που προηγούνται στη σειρά αρχαιότητας, η υπουργός πρόκειται να σας ορίσει ως μέλος της εν λόγω πενταμελούς επιπροπής.

Σε περίπτωση που υπάρχει πολύ σοβαρό και αιτιολογημένο κώλυμα συμμετοχής, σας παρακαλούμε όπως μας το γνωρίσετε στην ίδια την υπουργό, Αννα Διαμαντοπούλου με ηλεκτρονικό μήνυμα, στη διεύθυνση γρουργος@minedu.gov.gr, με κοινοποίηση στη δική μου ηλεκτρονική διεύθυνση το αργότερο έως τη Δευτέρα 17 Οκτωβρίου 2011, 12.00 μεσημβρινή.

Την παραπάνω πρόσκληση στέλνει με το ηλεκτρονικό ταχυδρομείο σωρηδόν στους πανεπιστημιακούς Ειδικός Γραμματέας Ανώτατης Εκπαίδευσης Βα-

σιλης Παπαζούλου, αναζητώντας εναγωνίων πρόθυμους να συνεργαστούν με το υπουργείο Παιδείας για τη συγκρότηση των επιπροπών, οι οποίες θα ολοκληρώσουν τη διαδικασία για την εκλογή των μελών του πρώτου Συμβουλίου διοίκησης των Ιδρυμάτων. Μετά την εξάντληση του καταλόγου των πρυτάνεων και αντιπρυτάνεων, το υπουργείο άνοιξε τη λίστα με τους αρχαιότερους καθηγητές. Οι αρνήσεις, όμως, που εισπράττει έρχονται απανωτές και έτσι ο καταλόγος προχωράει τοχύτατα, σε σημείο που να καλούνται να συνεργαστούν ακόμη και πανεπιστημιακοί με λίγα χρόνια υπηρεσίας.

Τι συμπερίονται από την παραπάνω πρόσκληση; Πρώτον, ότι το υπουργείο Παιδείας είναι πανικόβλητο, βλέποντας τις καταληκτικές ημερομηνίες να περνούν. Γ' αυτό και δεν περιμένει την κάθε ξεχωριστή απάντηση, αλλά απλά ενημερώνει τον πανεπιστημιακό στον οποίο απευθύνεται ότι η πρόσκληση του θα ακυρωθεί σε περίπτωση που υπάρξει θετική απάντηση από άλλους αρχαιότερους συναδέλφους του. Δεύτερον, ότι η Διαμαντοπούλου παραβιάζει διαρκώς και απτοκάριθμα το επιτελείο της παρατηρείστης του νέου νόμου-πλαίσιο, υπογράφοντας τις διαπιστωτικές πράξεις για τη συγκρότηση των εφερευτικών επιπροπών για την εκλογή των εσωτερικών μελών των Συμβουλίων. Πρόκειται για το Ιόνιο Πανεπιστήμιο, το Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών, το Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου,

το Χαροκόπειο, και τα ΤΕΙ Καβάλας, Καλαμάτας, Κρήτης, Λαμίας, Λάρισας, Πάτρας και Σερρών. Τα υπόλοιπα Ιδρύματα αρνήθηκαν να συνεργαστούν, γι' αυτό και θα αναλάβει δράση η ίδια η Διαμαντοπούλου. Μετάξυ αυτών είναι, σύμφωνα με την ανακοίνωση του υπουργείου Παιδείας, το Αριστοτελείο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, το Εθνικό Μετσόβειο Πολυτεχνείο, το Γεωπονικό, το Πανεπιστήμιο Κρήτης, το Πανεπιστήμιο Μακεδονίας, το Πανεπιστήμιο Πατρών, το Πολυτεχνείο Κρήτης, το ΤΕΙ Αθήνας, το ΤΕΙ Ηπείρου, το ΤΕΙ Θεσσαλονίκης και το ΤΕΙ Μεσολογγίου.

Η αλαζονική συμπεριφορά της υπουργού Παιδείας, εκβιασμούς και τις απειλές για διακοπή της χρηματοδότησης, ακύρωση της διαδικασίας απονομής των πτυχών, απώλεια του εξαμήνου και της εξεταστικής, κλπ., τα Πανεπιστήμια δε συναινούν. Μόνο 4 Πανεπιστήμια (και αυτά μικρά και άνευ ειδικού βάρους) και 8 περιφερειακά ΤΕΙ αποδέχηκαν να στηματίστούν της θα ακυρωθεί σε περίπτωση που οι επιφέρειση της παρατηρητής της Διασφαλίσης της Ποιότητας (ΑΔΙΠ) για την Ανώτατη Εκπαίδευση. Ο Αμούργης, πρόδερμος της Αρχής της Διασφαλίσης της Ποιότητας (ΑΔΙΠ) για την Ανώτατη Εκπαίδευση. Ο Αμούργης δηλώσε ότι διαφωνεί με τις υπερέξουσίες που δίνονται στην ΑΔΙΠ με το νέο νόμο-πλαίσιο, με τη λογική του «Γιάννης κερνάει και Γιάννης πίνει», αφού δεν υπάρχει διακριτότητα στους ρόλους και ο φορέας του χρηματοδοτεί είναι ταυτόχρονα και εκείνος που αισιοδογεί.

Γιούλα Γκεσούλη

Κουτοπόνηρη μέθοδος κατάργησης των δωρεάν συγγραμμάτων

Μετά την απόπειρα κατάργησης των σχολικών βιβλίων σε Δημοτικά-Γυμνάσιο-Λύκεια, που φέτος πήρε τη μορφή της αναπτυγμένης φωτοτυπιών, της διανομής DVD και της επιπτροφής και αναδιανομής μεταχειρισμένων βιβλίων στους μαθητές, το υπουργείο Παιδείας επεξέτεινε το πρόγραμμα και στα Πανεπιστήμια. Δε φτάνει που οι φοιτητές έχουν δικαίωμα (ως πότε; αφού ως σύγχρονα θεωρείται κάθε έντυπο ή ηλεκτρονικό βιβλίο, του οποίου η διανομή καθορίζεται με υπουργική απόφαση) να παίρνουν ένα μόνο διδακτικό σύγγραμμα ανά υποχρεωτικό ή επιλεγό

Συνεχείς αλλαγές στους αντιασφαλιοτικούς νόμους

Οταν είχαν ψηφιστεί οι δύο αντιασφαλιστικού νόμοι του 2010, ο ν. 3863 για τον διωτικό τομέα και ο ν. 3865 για το δημόσιο, είχαμε υποστηρίξει ότι αυτοί περιλαμβάνουν προχειρότητες και αντιφάσεις, γ' αυτό και σύντομα θα χρειαστεί να τροποποιηθούν με άλλους αντιασφοριστικούς νόμους. Αυτό ήδη έχει γίνει με διάφορες παρεμβάσεις της κυβέρνησης. Μέσα στο καλοκαίρι ψηφίστηκε ένας ακόμη αντιασφαλιστικός νόμος, ο ν. 4002/2011, ο οποίος προσθέτει νέα βάρη στους ασφαλισμένους του δημοσίου, κλείνοντας «τρύπες» που είχε αφήσει ο γενικός αντιασφαλιστικός νόμος. Είναι χαρακτηριστικό ότι το μεγαλύτερο μέρος αυτού του νόμου περιλαμβάνει τροποποιήσεις του ν. 3865/2010, ένα μόλις χρόνο μετά την ψήφισή του.

1 Ο αντιασφαλιστικός νόμος 2084/1992, της κυβέρνησης Μητσοτάκη, είχε αυξήσει τα όρια ηλικίας των εργαζόμενων στο δημόσιο γυναικών, που μπήκαν στην ασφαλιση πριν το 1993, στα 65 χρόνια για σύνταξη με 15 χρόνια εργασίας. Με το νόμο Ρέππη (ν. 3029/2001), προκειμένου να προσφέρουν κάπιο «δόλωμα» για να περάσουν τις υπόλοιπες αντιασφαλιστικές διατάξεις, επανέφεραν το όριο ηλικίας αυτής της κατηγορίας των εργαζόμενων στο δημόσιο γυναικών στα 60 χρόνια και κομπορρημούσαν ότι ήραν μια ασφαλιστική αδικία. Τώρα, με το άρθρο 2 του ν. 4002/2011, που ψηφίστηκε στα μουλωχτά μέσα στον Αύγουστο (δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ στις 22 Αυγούστου), το όριο ηλικίας αυτής της κατηγορίας των γυναικών επανέρχεται στα 65. Ο Μητσοτάκης με τον Σιούφα τώρα δικαιώνονται.

2 Μια ακόμη σημαντική αλλαγή, που περιλαμβάνεται στον ν. 4002/2011 οδηγεί σε πετσόκομμα των συντάξεων των εργαζόμενων που ασφαλίστηκαν για πρώτη φορά μετά το 1993. Οπως προβλέπεται στο άρθρο 2 αυτού του νόμου, «για όσους θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης από 1.1.2013 και μετά, η σύνταξη καταβάλλεται ολόκληρη με τη συμπλήρωση σαράντα (40) ετών πλήρους πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας και του εξήκουστού

3 Σ γνωστόν, το άρθρο 37 σχεδίου-έκπτωμα έγινε με ανάμεσα στην κυβέρνηση και την οδήγηση τελικά και στη διογραφία ΚΟ του ΠΑΣΟΚ. Η Κατσέλη είχε κούς λόγους να κρατήσει αυτό μόνο γιατί στην ουσία ξηλώνει αντεργατικός νόμος του Δεκέμβρη λά και γιατί έχει δημιουργήσει ιστορική συνδικαλιστική γραφειοκρατία. Έντις οποίος ποντάρει για την αποτίση επόμενες εκλογές. Γιατί η μοποιώντας και τους δεσμούς της οικογένεια Παπανδρέου, θα επινέλθει στο «όλον ΠΑΣΟΚ», από την οποία θα πάρει αρχηγό.

Υπήρξαν, όμως, και κάποιοι

έτους της ιηλικίας τους». Θα μπορούσε να πει κανείς «και ποιους αφορά αυτός ο νόμος», όταν οι διορισμένοι του ΠΑΣΟΚ που ακολούθησαν της Κατσέλη. Οχι μόνο «βαριών» η Βάσω, με την οποία συναντήθηκε στην Αθήνα, ήταν η πρώτη πρόσωπο που έγινε γνωστό στην Ελλάδα, αλλά και η πρώτη που έγινε γνωστή στην Ελλάδα.

και το 2007, ένα τμήμα από το 2008 μέχρι και το 2010 και ένα τμήμα από το 2011 μέχρι τη συνταξιδότηση. Το μεγαλύτερο κομμάτι της σύνταξής τους θα αφορά το πρώτο μέρος και εκεί είναι που θα επιδράσει (αρνητικά) η 40ετία που θεσπίστηκε με το ν. 4002.

3 Οπως κάθε αντιασφαλιστικός νόμος που σέβεται τον εαυτό του, έτσι και ο συγκεκριμένος δεν θα μπορούσε να μην περιέχει κάποιες ευνοϊκές διαστάξεις για τα στηρίγματα του καθεστώτος (μπάτσους, καραβανώδες, δικαστικούς). Εποι και ο ν. 4002 περιλαμβάνει μια ευνοϊκή ρύθμιση για ένα κομμάτι των καραβανώδων. Πρόκειται για τους ιπτάμενους, τους αλεξιπτωτιστές, τους ΟΥΚάδες και όσους υπηρετούν σε υποβρύχια. Αυτοί ανέκαθεν έπαιρναν πλασματικά χρόνιο υπηρεσίας. Συγκεκριμένα, ο χρόνος υπηρεσίας τους διπλασιάζεται σε καιρό ειρήνης και τριπλασιάζεται σε καιρό πολέμου (πόλεμος είναι και η συμπετοχή σε μια ιμπεριαλιστική εκστρατεία).

Με το παλιό καθεστώς(ΠΔ 169/2007), ο διπλασιασμός ή τριπλασιασμός γινόταν μετόπι από 18 ή 20 χρόνια υπηρεσίας, ανάλογα με την ειδικότητα. Οταν Ψηφιζόταν ο αντισφαλιστικός νόμος 3865/2010, επειδή είχε ξεσπάσει γενική κατακραυγή για τις εξαιρέσεις των στηριγμάτων του συστήματος, ο Παπακωνσταντίνου αύξησε το άριστο των 18 ή 20 ετών και το έκανε για όλους 25 έτη. Για να μη βγαίνουν νέοι στη σύνταξη, όπως κόμπαζε τότε ο Παπακωνσταντίνου.

«λιμά» σαν τη Νταλάρα, τη Τζάκρη, τη Μπατζελή, τη Γιαννακά, τον Μακρυπιδή. Για τη θετική ψήφο αυτών έπρεπε να φορεθεί ένας φερετζές στη σχετική διάταξη. Πρόσθεσε, λοιπόν, ο Βενιζέλος μια φράση, σύμφωνα με την οποία σε περίπτωση συρροής η επιχειρησιακή σύμβαση υπερισχύει της κλαδικής «όσο διορκεί την εφαρμογή του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής».

Μ' αυτή την προσθήκη, η μονιμότητα αυτής της διάταξης υποτίθεται πως αίρεται και η διάταξη γίνεται προσωρινή, έκτακτη. Βέβαια, αυτό το «έκτακτο» θα κρατήσει μέχρι το 2015, διάστημα στην οποίο εύκολα ή ρύθμιση μπορεί να μετατραπεί ξανά σε μόνιμη. Ισως και να μη χρειαστεί αυτό, αν στο μεταξύ οι κλαδικές συμβάσεις εξαφανιστούν από το χάρτη και οι καπιταλιστές κατοχυρώσουν την ψήφιση εργοστασιακών συμβάσεων πείνας ακόμη και στις μικρές επιχειρήσεις.

Επιστράτευσαν και χουντικό νόμο

Πρώτα, δοκίμασαν να σπάσουν την απεργία των εργαζόμενων στους ΟΤΑ με απεργοστασικό μηχανισμό. Ήταν μια κίνηση με πολιτική σημασία (για να σπείρουν απογοήτευση), αλλά και μια κίνηση εύνοιας προς κάποιους εργολάβους, που δεν μάθαμε αικόμα πόσα πήραν από τον περιφερειάρχη Σγουρό για να βγάλουν μερικές δεκάδες φορτηγά στο δρόμο, με εργάτες μετανάστες που τους μάζεψαν από δω κι από κει.

Μετά σχεδίασαν να βγάλουν το στρατό για να μαζέψει τα σκουπίδια και ενεργοποίησαν το σχετικό χουντικό νόμο. Κατάλαβαν, όμως, πως ούτε το πρόβλημα θα μπορούσαν να λύσουν, ενώ ταυτόχρονα θα διακινδύνευαν επεισόδια ανάμεσα σε απεργούς και στρατιωτικούς με απρόβλεπτες συνέπειες. Ετσι, κατέληξαν στη λύση της επιστράτευσης των απεργών, την οποία υπέγραψε ο πρωθυπουργός και δημοσιεύτηκε υψηλάτακα στο ΦΕΚ, την περασμένη Δευτέρα. Μες στη βιασύνη τους, όμως, επιστράτευσαν μόνο τα απορριμματοφόρα και τους οδηγούς των Δήμων της Αττικής! Ετσι, την Τρίτη εκδόθηκε νέα απόφαση του πρωθυπουργού, η οποία βαφτίστηκε συμπλήρωση της προηγούμενης και διέταξε την επιστράτευση του συνόλου του προσωπικού καθαριότητας των Δήμων της Αττικής. Ποιος, όμως, θα πάρει τις καταστάσεις με τα ονόματα και τις διευθύνσεις των εργαζόμενων στην καθαριότητα, για να τους επιδιθούν τα φύλλα πορείας, όταν απεργούσε το σύνολο των εργαζόμενων στους Δήμους και πολλά δημαρχεία είναι υπό κατάληψη;

Ετοι, η επιστράτευση έμεινε κενό γράφμα μέχρι και την Πέμπτη. Από Παρασκευή θα προσπαθήσουν να την εφαρμόσουν και μάλλον θα την κρατήσουν για καιρό, για να αποτρέψουν κινητοποίησεις των εργαζόμενων και τις επόμενες μέρες, μολονότι το διατεταγμένο δικιοστήριο έβγαλε την απεργία της ΠΟΕ ΟΤΑ παράνομη και καταχρηστική.

ΥΓ1: Μια μέρα μετά την επιστράτευση στην Αττική, θυμήθηκαν ότι πρέπει να επιστρατεύουν και τους εργαζόμενους στην καθαριότητα στους Δήμους της ευρύτερης περιοχής της Θεσσαλονίκης και το έκαναν με νέα απόφαση του πρωθυπουργού.

ΥΓ2: Βοηθώντας την κυβέρνηση, η συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΑΔΕΔΥ ζήτησε από την ΠΟΕ ΟΤΑ να καθαρίσει τους δρόμους από τους οποίους θα περνούσε η πτορεία της Τετάρτης και η ΠΟΕ ΟΤΑ το έκανε, καθαρίζοντας σχεδόν το μισό κέντρο της Αθήνας!

Γελοία προσπάθεια δημαγωγίας

Νομίζοντας ότι απευθύνεται σε Χαχόλους, ο Βενιζέλος προσέθεσε στο εφιαλτικό για τους εργαζόμενους πολυνομοσχέδιο διάταξη με την οποία δημιουργεί «ειδικό λογαριασμό εντός του προϋπολογισμού», τον οποίο βάφτισε «λογαριασμό κοινωνικής εξισορρόπησης», στο οποίο υποτίθεται ότι θα συγκεντρώνονται τα έσοδα από τη σύλληψη της φοροδιαφυγής «προκειμένου να διατεθούν τα ποσά αυτά για την κάλυψη πληγών που ανοίγει στο σώμα της κοινωνίας –ιδίως για τους πιο αδύνατους»- η εφαρμογή ενός σκληρού προγράμματος δημοσιονομικής προσαρμογής που είμαστε αναγκασμένοι να ακολουθούμε για να σώσουμε την χώρα από τους κινδύνους που την περιβάλλουν μέσα στην διεθνή αβεβαιότητα που ζούμε όλοι».

Το πρώτο που πρέπει να σημειώσουμε είναι ότι δεν πρόκειται για ειδικό λογαριασμό εκτός του προϋπολογισμού, γιατί αυτοί οι λογαριασμοί έχουν καταργηθεί και έχουν ενωματωθεί στον προϋπολογισμό. Πρόκειται, όπως διευκρίνισε και ο Βενιζέλος, για έναν κωδικό. Το σημειώνουμε γιατί, όπως γνωρίζουμε, η δισχείριση των κωδικών βρίσκεται στην αποκλειστική διάθεση της πολιτικής ήγεσίας, η οποία μπορεί και αυξομειώνει τα μεγέθη τους, κλείνοντας τρύπες με μεταφορά από τον ένα κωδικό στον άλλο.

Δεύτερο, στο συγκεκριμένο κωδικό θα μπαίνουν τα ποσά από τη σύλληψη της φοροδιαφυγής πέρα από το ποσό που κάθε φορά αναγράφεται στον προϋπολογισμό. Δηλαδή τίποτα. Κάθε χρόνο, οι κυβερνήσεις προκειμένου να φουσκώσουν τα «προβλεπόμενα» έσοδα, γράφουν τεράστια ποσά τα οποία υποτίθεται ότι θα εισπράξουν από την καταπολέμηση της φοροδιαφυγής, ποτέ όμως δεν εισπράττουν. Αρα, ακόμη κι αν υπήρχε περίπτωση να διθούν λεφτά απ' αυτόν τον κωδικό, δε θα υπάρχουν.

ANTIKYΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες έντεκα και τζάμπα φασαρία
Αναζητείται έξοδος απ' την προϊστορία...

Μήπως ξέρει κανείς πού βρίσκεται ο Βασίλης Μαγγίνας που έχει γενέθλια σήμερα; Με τι να στείλουμε το δώρο του, με κάνα ινδό υπηρέτη; Γενέθλια έχει αύριο και ο ΟΤΕ, που ιδρύθηκε μια μέρα μετά τη γέννηση Μαγγίνα (62 ετών αμφότεροι) με αποκλειστικό μέτοχο το ελληνικό δημόσιο (Ν.1049/49). Γενέθλια έχει όμως κι ένας άλλος χαμένος από την πιάστα, ο Αρούλης (τι θα πει «ποιος Αρούλης» ρε;) που κλείνει τα 44 το χρυσό μου.

«Ω ευγενικοί μου άνδρωποι / η ζωή είναι σύντομη... / Αν ζούμε, ζούμε για να πατήσουμε / πάνω στα κεφάλια των βασιλιάδων» (William Shakespeare).

«Οι επιχειρηματίες είναι καλοί. Το να κάνει κάποιος μια παράβαση δεν σημαίνει ότι είναι κακός επιχειρηματίας ή κακός άνδρωπος. Άλλα τι να κάνουμε;». Τάδε έφη όχι Ζαρατούστρα, αλλά η προϊσταμένη Περιφερειακής Διεύθυνσης Ανατολικής Μακεδονίας-Θράκης του ΕΦΕΤ Γεωργία Δαβίδ. Φέρνοντάς μας δάκρυα μετανοίας και συντριβής στα μάτια. Τι γαϊδούρια είμαστε να μην λαμβάνουμε υπόψη την επιχειρηματική προσωπικότητα, η οποία δύναται να αναδειχθεί περίλαμπρη ακόμα και μέσα στα πλαίσια του καπιταλισμού. Ναι, η μονάδα καθορίζει το πλαίσιο κι όχι το πλαίσιο τη μονάδα.

Οσο δεν κάνουμε απεγκατάσταση αυτό το προγραμματάκι της συνείδησης που έχουμε εγκατεστημένο στον σκληρό δίσκο μας, τόσο δια έχουμε προβλήματα. Τις προάλλες έβγαλε μια υπενδύμιση σ' ένα εικονίδιο, που πληροφορούσε ότι το πιο σύντομο ανέδοτο, παραμένει από το 1974 το «Κύπριος αντάρτης». Και λίγο αργότερα έδεσε τον κορυφαίο επίκαιρο προβληματισμό: «Το πετρέλαιο οδεύει στα υψη φέτος. Τι προτείνετε να κάψουμε για να ζεσταθούμε;» έγραψε η νέα ειδοποίηση, αφήνοντάς με να ψάχνω... Κι έπειτα δέχτηκα την επίσκεψη της ενωματωμένης μνήμης, η οποία δεώρησε σκόπιμο να προσδέσει κάπι ακόμη στις γνωστές by Giorgakis παπαριές του τύπου «λεφτά υπάρχουν», «αλλάζουμε ή θουλιάζουμε» και άλλες πασίγνωστες τινές. «Αν ο Κοσκωτάς πήγε φυλακή, είναι γιατί τον κατήγγειλα εγώ» είχε δηλώσει τέτοιες μέρες προ επανείας ο αείμνηστος (τον αποκαλώ έτσι γιατί για μένα –όπως και για τη συντριπτική πλειοψηφία– έχει πεδάνει). Κουφαίνοντας τον δύσμορο κοσμάκη, αν και η «Έλευθεροτυπία» του έκανε ένα περιποιημένο «λούσιμο» στη συνέχεια. Πού να ξέραμε όμως οι δυστυχείς, τι μας επιφύλασσε η σκληρή μοίρα...

Αντιγράφουμε από το odofragma08.blogspot.com: «Η δειά του φίλου μου του Χρηστάρα διατηρεί ένα μαργειρέο κάπου στο κέντρο. Τις προάλλες που είχαμε πάει να τοιμήσουμε, είχαμε πάσει κουβέντα με αφορμή τις μαζώντες που γίνονται στις πλατείες. Μας έλεγε πως μάλλον ήθελε ο καιρός να μιλήσουμε για την ταμπακέρα και πως μάλλον πρέπει επιτέλους ο πολύς ο κόσμος, τώρα που κατάλαβε ότι κάτι δεν πάει καλά με το παραμύθι που του 'χαν σερβίρει (και αυτός σαν χάνος το 'χε φάει και το 'χε πιστέψει όλα αυτά τα χρόνια), να σπάσει επιτέλους τη σιωπή του. Μας είπε επίσης πως οι σταδιέρες μειοψηφίες που τόσα χρόνια μιλούσαν και φώναζαν για το δίκιο του λαού, δια ταν καλό τώρα που "δικαιώθηκαν" οι δεωρίες τους, να επαναπροσδιορίσουν ο καδένας την αναμασημένη ιδεολογική του καραμέλα και να σκύουν πάνω στην κοινωνία, τις αλλαγές που έχουν γίνει σε αυτήν και τα προβλήματά της. Μας είπε πως το '40 δεν είχαν internet και πως ο εχθρός του κινήματος ήταν η αμφορωσιά. Τώρα –μας είπε– μπορεί να μην υπάρχει αμφορωσιά αλλά δεν υπάρχει ταξική συνειδηση και πως δεν θα μπορούσε να υπάρξει απ' τη στιγμή που διαβρώθηκε η ίδια η εργατική τάξη. Μας έφερε το παράδειγμα του κυρ Γιάννη του καφετζή που άρχισε να χαρτοπαίζει γιατί έχασε πολλά λεφτά στο χρηματιστήριο, καδώς και άλλων γειτόνων που νόμιζαν πως μετά την "χρυσή εποχή του Αντρέα", είχαν γίνει μικροί Ωνάσηδες!!! Πάντως όπως και να 'χει, όσο διαφορετική και να 'ναι η εποχή, είπε πως ο πόλεμος είναι πάντα ίδιος και πάντα γίνεται και δι γίνεται για ένα κομμάτι ψωμί... όπου το ψωμί δέλει αγώνα και αίμα για να το κατακτήσεις και δεν δα στο χαρίσει κανένας καριόλης. Πρέπει να το πάρεις και να μην περιμένεις κανέναν ειδικό να σου δείξει τον τρόπο για να μην την πατήσουμε όπως την πάτησαν τότε με τη συνδήκη της Βάρκιζας. Τέλος μας έδωσε την ευχή της και μας είπε να προσέχουμε τις φασαρίες με τους μπάσους γιατί είναι άπιοι που χτυπούν τον κορμάκη για 700 ευρώ».

Κοκκινοσκουφίτσα

■ Αποζημιώση από τη Siemens

Προσκυνούν τους Γερμανούς

Λέμε και καμιά μαλακία για τα περάσει η ώρα. Η φράση από το γνωστό ανέδοτο με το λαό και το λιοντάρι ταιριάζει γάντι στην υπόθεση κυβέρνηση-Siemens. Οταν το σκάνδαλο βρισκόταν στο φόρτε του και μεθοδευόταν το κουκούλωμα, η κυβέρνηση ανακοίνωσε ότι ναι μεν δεν βρέθηκαν αυτοί που πήγαν τις μίζες, ενώ ο Χριστοφοράκος βγήκε λάδι κα-

ταφεύγοντας στη Γερμανία, όμως η κυβέρνηση θα πάρει εκδίκηση επιβάλλοντας βαριά πρόστιμα στο γερμανικό μονοπάτιο. Το έλεγε με καμάρι και με το γνωστό του στόμφο ο Καστανίδης, ως υπουργός Δικαιοσύνης, αν και ο Παππούκης, στον οποίο είχε ανατεθεί το «ντιλ» (είναι και η δουλειά του) προσπαθούσε να ρίξει τους τόνους, μιλώντας για εξωδικαστική λύση. Βέβαια, ο Μιλτιάδης Παπαϊωάννου, που τον ξύπνησαν κάποια μέρα από την πολύχρονη νιρβάνα του και του είπαν ότι διορίζεται υπουργός Δικαιοσύνης, επανέλαβε και πρόσφατα τις παλιές μπαρούφες του Καστανίδη, δηλώνοντας περίπου έτοιμος να εισπράξει τα υπέρογκα πρόστιμα από τους Γερμανούς, όμως κανένας δεν του έδωσε ιδιαίτερη σημασία, γιατί είναι... γνωστός από παλιά.

Ηρθε, λοιπόν, ο Βενιζέλος την περασμένη Παρασκευή, απαντώντας σε επίκαιρη ερώτηση του Παπαδημούλη, να ξεκαθαρίσει πώς από τη Siemens δεν πρόκειται να εισπράχει κανένα πρόστιμο, εκτός από κάποια αποζημίωση για ηθική βλάβη, η οποία θα συμφωνηθεί εξ αδικίας με την Ελλάδα. Βοηθήστε να έρθουν να επενδύσουμε. Ενα μέρος του ανταλλάγματος που πρέπει να λάβετε από τη Siemens ζητήστε να το λάβετε με τη μορφή νέων επενδύσεων της νέας Sie-

mens στην Ελλάδα". Έχει μια λογική αυτό. Φυσικά, ο γερμανός υπουργός δεν του τα είπε έτσι ευγενικά. Του τα είπε με στιλρή εκβιαστική γλώσσα. Σημασία έχει ότι ο Βενιζέλος βρήκε στον εκβιασμό «μια λογική». Με απλά λόγια, έσκυψε το κεφάλι κι αυτό δεν μας προξενεί καμιά εντύπωση μετά τα όσα έχουμε δει απ' αυτή την κυβέρνηση.

Και πόσα θα πάρει η κυβέρνηση ως αποζημίωση για ηθική βλάβη; Ψήφουλα. Ο Βενιζέλος, προετοιμάζοντας το κλίμα, ζήτησε «να έχουμε μια αίσθηση των διεθνών οικονομικών μεγεθών». Δεν είναι δυνατόν, είπε, 17 χώρες, μεταξύ των οποίων και ο ΗΠΑ από τις οποίες ξεκίνησε η «κάθαρση» στη Siemens, να έχουν πάρει συνολικά αποζημιώσεις ύψους 1,7 δισ. δολαρίων και εμείς να ζητάμε 2 δισ. ευρώ. «Θα ζητήσουμε και θα λάβουμε ένα ποσό στο οποίο αναλογεί στα μεγέθη των συμβάσεων που έχει συνάψει η Ελλάδα και ο ελληνικός δημόσιος τομέας για την ηθική βλάβη». Θα πάρουν, λοιπόν, κάποια ψήφουλα και θα δώσουν στη Siemens αποπληρωμή για τις εκκρεμείς δουλειές και νέες δουλειές.

Καταρρέει η μικρή τουριστική επιχείρηση

«Το χρηματιστήριο πάει κανόνι», έλεγε το 1999 ο αλήστος μνήμης Γιάννος Παπαντωνίου, στελνόντας τον κορμάκη στο σφαγείο της Σοφοκλέους, λίγο πριν την κατάρρευσή του. «Ο τουρισμός πάει κανόνι», λένε οι σημερινοί Πασόκοι. Πώς γίνεται, όμως, ένας κλάδος να πηγαίνει κανόνι και ταυτόχρονα ν' αυξάνονται τα... κανόνια προς το ΙΚΑ;

Σύμφωνα με τα στοιχεία του ΙΚΑ, γύρω στις 16.000 εστιατόρια και 4.000 ξενοδοχεία, ταξιδιωτικά γραφεία, κάμπινγκ και καταλύματα, επιχειρήσεις θαλάσσιων σπορ και ενοικίασης ξαπλωστρών χρωστούν στο ΙΚΑ 572 εκατ. ευρώ. Από το σύνολο αυτών των επιχειρήσεων οι 14.500 (πάνω από το 70%, δηλαδή) έχουν κηρύξει στάση πληρωμών. Δηλαδή, δεν προσήλθαν καν για να ρυθμίσουν τα χρέα τους με βάση τις πρόσφατες χαριτικές ρυθμίσεις που έγιναν. Από το σύνολο περίπου 10.000 ξενοδοχείων, που αποτελούν τη ναυαρχίδα του τουρισμού, περίπου 2.000 χρωστούν στο ΙΚΑ 180 εκατ. ευρώ από τις εισφορές που έχουν παρακρατήσει από το προσωπικό τους. Μόλις 750 ξενοδοχειακές επιχειρήσεις ρύθμισαν τις οφειλές τους προς το ΙΚΑ, ύψους 65 εκατ. ευρώ. Τα υπόλοιπα 1.200 ξενοδοχεία εξακολουθούν να οφειλούν περίπου 115 εκατ. ευρώ και δεν προσήλθαν για διακανονισμό, γεγονός που δείχνει ότι βρίσκονται στα πρόθυρα του λουκέτου.

Θυμίζουμε ότι για δυο συνεχή χρόνια η κυβέρνηση πήρε προκλητικά χαριστικές αποφάσεις επιδότησης των ασφαλιστικών ει-

σφορών των εργαζόμενων στα ξενοδοχεία, απαλλάσσοντας τους ξενοδόχους από ένα σημαντικό βάρος. Απ' αυτές τις χαριστικές ρυθμίσεις, όμως, επωφελήθηκε μόνο

■ Απαραίτητη η μαζική παρουσία στη δίκη

Να αθωωθούν οι 12 αγωνιστές του φοιτητικού κινήματος

Την Τρίτη 25 Οκτώβρη επαναλαμβάνεται στη Χαλκίδα η δίκη των 12 αγωνιστών του φοιτητικού κινήματος, που συνελήφθησαν κατά τη μεγάλη αστυνομική επίθεση ενάντια στη φοιτητική πορεία της 8ης Μαρτίου 2007. Από τους 61 συλληφθέντες στη διάρκεια εκείνης της πορείας, οι 49 δικάστηκαν ομαδικά και αθωώθηκαν πανηγυρικά (η πρόεδρος του δικαστηρίου, μάλιστα, στο τέλος της δίκης διέταξε τα πρακτικά να αποσταλούν στον εισαγγελέα για να διερευνήσει τις καταγγελίες για άσκηση αστυνομικής βίας κατά των συλληφθέντων). Δώδεκα, όμως, διαχωρίστηκαν και τους αποδόθηκαν και κατηγορίες σε βαθμό κακουργήματος, σύμφωνα με την πάρια τακτική της αστυνομίας. Ανάμεσά τους και εργαζόμενοι, που έπαιρναν μέρος στην πορεία εκφράζοντας την αλ-

ληγεγγύη τους στους φοιτητές, όπως ο Βασίλης Στεργίου, στον οποίο αποδόθηκε η κατηγορία της απόπειρας ανθρωποκτονίας!

Η δίκη ορίστηκε να γίνει στη Χαλκίδα για ευνόητους λόγους. Για να εμποδιστεί η προσέλευση αλληλέγγυων. Το καιοστημένο κατηγορητήριο άρχισε να καταρρέει από την πρώτη κιόλας μέρα της δίκης. Αποδείχτηκε, για παράδειγμα, ότι ένας από τους συλληφθέντες είχε συλληφθεί μαζί με τους 49, αλλά μεταφέρθηκε στους 12, μολονότι συνελήφθη ώρες μετά τα γεγονότα που αποδόθηκαν στους υπόλοιπους 11. Φάνηκε το στημένο των κατηγοριών που αποδίδονται στον Β. Στεργίου, αφού ο μπάτσος που τον «χρεώθηκε» κατέθεσε ότι τον γνώρισε επειδή φορούσε γυαλιά του σκι, όταν όμως τον «αναγνώρισε» και τον συ-

νέλαβε τα γυαλιά του σκι βρίσκονταν στην τσάντα του! Τότε πώς τον αναγνώρισε μέσα στο πλήθος, αφού προηγουμένως δεν μπορούσε να δει τα χαρακτηριστικά του; Τι να πει, ότι τον αναγνώρισε από φωτογραφίες που δημοσιεύτηκαν αμέσως και έδειχναν τον Στεργίου να συλλαμβάνεται χωρίς να φοράει τίποτα στο πρόσωπό του;

Ομως, παρά το εμφανές στήσιμο της υπόθεσης, οι 12 δικαζόμενοι αντιμετωπίζουν κίνδυνο καταδίκης. Ιδιαίτερα τη σημερινή περίοδο, που το αστικό κράτος έχει ανάγκη από παραδειγματικές καταδίκες, για να σπειρεί τον τρόμο σε όλη την αγωνιζόμενη κοινωνία. Μόνο η έμπρακτη αλληλέγγυη, με τη μαζική παρουσία στη δίκη, μπορεί ν' αποτελέσει ασπίδα προστασίας στους δικαζόμενους.

Σημασία έχει η εξουσία

Μπορεί Τσίπρας και Συρίζαιοι να προσπαθούν να ντύσουν με αντιμημονιακή φλυαρία τον κυβερνητισμό τους, μπορεί κάπου-κάπου να τον πασπαλίζουν και με αντικαπιταλιστικά καρυκεύματα, όμως οι υποψήφιοι σύμμαχοί τους, οι εκ του ΠΑΣΟΚ προερχόμενοι, βάζουν τα ζητήματα με πολύ πρακτικό τρόπο, χωρίς καρυκεύματα.

Ο Δημαράς, για παράδειγμα, σε συνέντευξη που έδωσε την περασμένη εβδομάδα στον ΑΝΤ1, υπήρξε σαφέστατος. Καταρχάς, για τον εκλογικό σχεδιασμό: «Να δούμε τον εκλογικό νόμο του κ. Παυλόπουλου και τη προδιαγραφές βάζει και όλοι μαζί μπορούμε να αποτελέσουμε τον τρίτο πυρήνα, την τρίτη πηγή πρότασης προς τον ελληνικό λαό». Τι προγράμματα κι αιδίες. Σημασία έχει να ενωθούμε για να διεκδικήσουμε ανοβαθμισμένο ρόλο στην αστική εξουσία. Για όσους δεν αντιλήφθηκαν το πρακτικό του πνεύμα το εξήγησε περισσότερο, για να καταλάβουν και οι πιο καθυστερημένοι τι ακριβώς εννοεί και γιατί αναζητά προεκλογικές συνεργασίες: «Την επόμενη μέρα και αν δεν υπάρχει κυβέρνηση πλειοψηφίας εννοείται, θα πρέπει όλοι να καθίσουμε κάτω, να καθίσουν κάτω, αφαίρεστε εμένα, και να αποφασίσουν σε 5-10 βασικά πράγματα τα οποία πρέπει να τηρηθούν στηριγμένα από όλες τις πολιτικές, κομματικές, ιδεολογικές δυνάμεις».

Τα πράγματα είναι καθαρά για τους Δημαράδες. Επειδή

μόνοι τους δεν μπορούν να κάνουν τίποτα (γι' αυτό και το πολυθυρόλιτο «Άρμα Πολιτών» βάρεσε διάλυση), συζητούν συνεργασία με τους Τσιπραίους, που έχουν τα δικά τους προβλήματα και θα παίξουν τα ρέστα τους στις επόμενες εκλογές. Στόχος των Δημαράδων είναι να ξαναβρεθούν στη Βουλή και ν' αποτελέσουν συμπληρωμα-

τική δύναμη εξουσίας, αν δεν υπάρξει αυτοδύναμια. Το ίδιο, φυσικά, προτείνουν και στους Τσιπραίους, αλλά δεν θα έχουν κανένα πρόβλημα αν αυτοί δεν δεχτούν να παίξουν τον ίδιο ρόλο.

Οι Δημαράδες είναι ειλικρινείς. Οι Τσιπραίοι γιατί εξακολουθούν να λένε παραμύθια περί νέου ΕΑΜ και κυβέρνησης της Αριστεράς;

Απόψε είστε όλες και όλοι καλεσμένοι μας σ' ένα γνήσιο λαϊκό γλέντι στο χώρο της «Κόντρας». Οι μουσικοί μας υπόσχονται κέφι, τα εδέσματα θα είναι αξιοπρεπή (κρίση γαρ), κρασάκι θα υπάρχει άρθρον και πάνω απ' όλα συντροφικότητα και καλή διάθεση.

Μούγκα στη στρούγκα

Ιστό προστασίας άπλωσαν πάνω από τον Παπανδρέου τα αστικά ΜΜΕ, μετά τις αποκαλύψεις (από τα έγγραφα του WikiLeaks) για τις προεκλογικές επιφέρεις του με τους Αμερικάνους και τις διαβεβαιώσεις που τους έδωσε. Καμιά δημόσια συζήτηση δεν έγινε, ενώ υπό άλλες συνθήκες θα είχαμε μεγάλους τριγμούς στο πολιτικό σκηνικό. Ούτε η αντιπολίτευση μπήκε στον κόπο ν' ασχοληθεί μ' αυτές τις αποκαλύψεις.

«Όλα δείχνουν ότι το ΠΑΣΟΚ κερδίζει τις εκλογές», έγραφε με ανακούφιση στους προϊσταμένους του στην Ουάσιγκτον, μια εβδομάδα πριν από τις εκλογές του Οκτώβρη 2009, ο τότε πρέοβης των ΗΠΑ, Ντάνιελ Σπέκχαρτ, συμπληρώνοντας πώς ο Παπανδρέου ως πρωθυπουργός θα επανεξετάσει τις συμφωνίες για τους αγωγούς Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη και South Stream. Σημειώνε, επίσης, ότι ο Παπανδρέου «θα είναι συνεπής στην ελληνική δέσμευση για το Αργανιστόν και μπορεί ακόμη και αυξήσει την ελληνική αναπτυξιακή βοήθεια ανάλογα με τις οικονομικές δυνατότητες της Ελλάδας».

Πώς γνώριζε η αμερικανική πρεσβεία τι προτίθεται να κάνει ο Παπανδρέου ως πρωθυπουργός; Προφανώς είχαν δοθεί οι διαβεβαιώσεις από μεριάς Παπανδρέου, ο οποίος άλλωστε φρόντισε άμεσα να τις κάνει πράξην.

■ Στα πόδια των βαρόνων

Για να λέμε και του στραβού το δίκιο, ο Παπανδρέου δεν τους χαρακτήρισε «νταβατζήδες», όπως ο Καρομανής (με το στομάχι βαρύ από τα κεμπάτη του Μπαϊράκταρη), όμως συχνά-πικνά εξοπέλυσε μύδρους ενάντια στα «συμφέροντα», είτε ο ίδιος είτε μέσω των τελόληδων που χρησιμοποιεί. Τώρα, προσκυνά τους βαρόνους των μήντια, καλώντας τους σε υγιεινές συναντήσεις στο Μαξίμου, για τις οποίες δεν εκδίδονται επίσημες ανακοινώσεις.

Μπόμπολας και Ψυχάρης, ιδιοκτήτες ισχυρών συγκροτημάτων και συνιδιοκτήτες του Mega ήταν οι πρώτοι που διάβηκαν την πύλη του Μαξίμου, στις 10 τη νύχτα της Δευτέρας (ενώ άρχισαν οι επισκέψεις και των υπόλοιπων μιντιαρχών). Στην αρχή οι πληροφορίες έλεγαν ότι θα είναι και ο Βαρδινογιάννης, όμως δεν παρέστη, χωρίς ποτέ να γίνει γνωστός ο λόγος. Οπως έλεγαν τα παπαγαλάκια του Μαξίμου, ο Παπανδρέου κάλεσε τους δυο μιντιάρχες-εργολάβους για να τους ενημερώσει για την κατάσταση που διαμφορώνεται ενόψει της συνόδου κορυφής της ΕΕ και να τους ζητήσει να συμμετάσχουν στο «αρραγές μέτωπο» για το οποίο έκανε λόγο στη θεατράλε επίσκεψή του στον πρόεδρο της Δημοκρατίας.

Περιπτεύει να πούμε ότι Μπόμπολας και Ψυχάρης δεν έχουν ανάγκη ενημέρωσης από τον Παπανδρέου, δεδομένου ότι είναι μέσα στα πράγματα. Ενα παζάρι έγινε εκείνο το βράδυ. Ο Παπανδρέου τους ζήτησε στήριξη κι αυτοί υπέβαλαν τα δικά τους αιτήματα που αφορούν τις διάφορες μπίζνες στις οποίες επιδίδονται. Πού κατέληξαν δεν ξέρουμε, αλλά θα το μάθουμε από τις εξελίξεις.

■ Ξεμπρόστιασμα

«Μη δίνετε σημασία στον μαλάκα». Αυτή ήταν, σε ελεύθερη απόδοση, η αναφορά του Βενιζέλου στον Κουσελά, απαντώντας σε επίκαιρη ερώτηση του Τσίπρα στη Βουλή. «Μην επανέρχεστε στο θέμα της λύσης του κ. Κουσελά. Ο κ. Κουσελάς είπε ότι υπάρχουν 3.800 με οιφελές άνω των 1.000.000 και εγώ σας έδωσα τον αριθμό των οιφελέων άνω των 150.000, στα φυσικά πρόσωπα περίπου 9.000», είπε ο Βενιζέλος, κάνοντας ρόμπτα τον πρώην υφυπουργό Οικονομικών και ακόμα βουλευτή του ΠΑΣΟΚ.

Ετσι, ο εξευτελισμός του Κουσελά υπήρξε τελείος. Πρώτα μίλησε για λίστα με 3.800 μεγαλοοιφελέτες, την οποία είχε ετοιμάσει ο ίδιος, αλλά... τον έφραγαν τα συμφέροντα. Στη συνέχεια, ο Βενιζέλος τον υποχρέωσε να τα πάρει όλα πίσω, κερδίζοντας τον τίτλο του «κωλοτούμπα» απ' όλα τα αστικά ΜΜΕ. Και τώρα βγαίνει ο ίδιος ο Βενιζέλος και μιλάει για ύπαρξη λίστας στο υπουργείο, για τον τρόπο με τον οποίο θα δοθεί στη δημοσιότητα διαπραγματεύτηκε με την Αρχή Προστασίας Προσωπικών Δεδομένω

Κρίση στο άθλημα της πορτοκαλί μπάλας με τα μπιμπίκια...

Οι εξελίξεις στο ελληνικό μπάσκετ επιβεβαιώνουν τη λαϊκή ρήση «η φτώχεια φέρνει γκρίνια». Η έναρξη του ελληνικού πρωταθλήματος της Α1 αναβλήθηκε με απόφαση του ΔΣ του ΕΣΑΚΕ με ψήφους 7-4, κόντρα στο κοινό μέτωπο Ολυμπιακού και Παναθηναϊκού, αφενός γιατί δεν υπάρχει ικανοποιητική πρόταση για τα τηλεοπτικά δικαιώματα του πρωταθλήματος και αφετέρου γιατί δεν έχει υπογραφεί η συμφωνία με τον ΟΠΑΠ για τη χορηγία του πρωταθλήματος. Οι περισσότερες ομάδες αντιμετωπίζουν σοβαρά οικονομικά προβλήματα και χωρίς τα έσοδα από τον ΟΠΑΠ και την τηλεόραση (όλα δείχνουν ότι τη «λύση» θα δώσει η ΕΡΤ), δύσκολα θα μπορέσουν να αντεπεξελθουν στις υποχρεώσεις τους.

Η ζοφερή κατάσταση είχε ως αποτέλεσμα ένα ακόμη επεισόδιο στην αντιπρόθεση ανάμεσα στον πρόεδρο της ΕΟΚ Γιώργο Βασιλακόπουλο και τον πρόεδρο του ΕΣΑΚΕ Βασιλή Οικονομίδη, με τους δύο άντρες να ανταλλάσσουν «επιχειρήματα» και χτυπήματα κάτω από τη μέση. Ο Βασιλακόπουλος, με αφορμή την αναβολή του πρωταθλήματος και την αδυναμία του ΕΣΑΚΕ να βρει λύση, κατηγόρησε τον ΕΣΑΚΕ για αδυναμία να διαχειριστεί το ελληνικό επαγγελματικό πρωταθλήμα της Α1, δείχνοντας ως μοναδική λύση την επιστροφή στις παλιές καλές εποχές που την ευθύνη διεξαγωγής του πρωταθλήματος την είχε η ΕΟΚ. Από την πλευρά του ο Οικονομίδης προέτρεψε τον Βασιλακόπουλο να λύσει τα προβλήματα στην εθνική ομάδα, στο πρωταθλήμα της Α2 και στο κύπελλο Ελλάδας και μετά να δώσει συμβουλές στον ΕΣΑΚΕ.

Η κόντρα ανάμεσα στους δύο άντρες έχει ξεκινήσει περίπου ένα χρόνο πριν, με την προσπάθεια του Βασιλακόπουλου να δημιουργήσει τη Μεσογειακή Λίγκα, η οποία θα είχε ως συνέπεια την υποβάθμιση του ελληνικού πρωταθλήματος και κορυφώθηκε με αφορμή το αθλητικό νομοσχέδιο που ετοιμάζεται να ψηφίσει η κυβέρνηση, στο οποίο θα υπάρχει διάταξη, η οποία προβλέπει ότι μετά την ψήφιση του νόμου τη διοργάνωση των πρωταθλημάτων ποδοσφαίρου και μπάσκετ της ανώτερης κατηγορίας αναλαμβάνουν οι

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

Ομοσπονδίες των δύο αθλημάτων, αντί για τη Σούπερ Λίγκα και τον ΕΣΑΚΕ που έχουν σήμερα την ευθύνη. Αν και στο νομοσχέδιο προβλέπεται η δυνατότητα παραχώρησης της διοργάνωσης από την ΕΟΚ στον ΕΣΑΚΕ, ο Βασιλακόπουλος δεν δείχνει διαπεθειμένος να προβεί σε μια τέτοια κίνηση και ο Οικονομίδης προσπαθεί να ανατρέψει τα δεδομένα, χρησιμοποιώντας τις καλές σχέσεις που έχει με την αθλητική γηγεσία, προκειμένου είτε να αλλάξει η διάταξη (δύσκολο μετά τις τελευταίες εξελίξεις στο ελληνικό ποδόσφαιρο και την πρόθεση της Σούπερ Λίγκας να επιστρέψει τη διοργάνωση του πρωταθλήματος στην ΕΠΟ) είτε να πεστεί ο Βασιλακόπουλος να

μεγάλο όπλο που είχαν στη διάθεσή τους η ΦΙΦΑ και η ΟΥΕΦΑ για να επιβάλλουν την παντοδυναμία τους και να καθορίσουν σύμφωνα με τα επιχειρηματικά τους συμφέροντα τις εξελίξεις στο άθλημα. Πλέον, η παντοδυναμία της Παγκόσμιας και της Ευρωπαϊκής Ομοσπονδίας Ποδοσφαίρου κρέμεται από μια κλωστή. Μετά την ήττα της ΟΥΕΦΑ στην υπόθεση Μιτόσαμον, που ανέτρεψε την παντοδυναμία των ομάδων στη δυνατότητα των ποδοσφαιριστών να επιλέγουν την ομάδα της αφεσκείας τους και έβαλε κανόνες στη μεταγραφική διαδικασία, η ΟΥΕΦΑ κινδυνεύει να χάσει και τη δικα-

■ Πέδρο Αλμοδόβαρ Το δέρμα που κατοικώ

Η τελευταία ταινία του Πέδρο Αλμοδόβαρ είναι εμπνευσμένη από το μυθιστόρημα του Τιερί Ζονκέ «Μυγαλή», η δηλητηριώδης αράχνη. Πρόκειται για ένα θρίλερ, όπου ο πρωταγωνιστής –που είναι πλαστικό χειρουργός– αφού έχασε τη γυναίκα και την κόρη του, πειραματίζεται με νέες μεθόδους πάνω σε ένα πειραματόζωο-άνθρωπο, ειδικούμενος για το χαμό της κόρης του και προσπαθώντας να κατασκευάσει το τέλειο αντίγραφο της γυναίκας του.

Μια ιστορία διαστροφική στα χέρια του Αλμοδόβαρ παίρνει σάρκα και οστά, με αποτέλεσμα μια ταινία αρκετά καλογυρισμένη, με πολύ καλό ρυθμό και εξαιρετική μουσική, με πολύ καλές ερμηνείες (άλλωστε, ως σκηνοθέτης έχει το χαρακτηριστικό να οδηγεί τους ηθοποιούς του στο μάξιμο των δυνατότητων τους), όμως πέραν τούτου ουδέν. Στη συγκεκριμένη ταινία βλέπουμε ακόμα μία φορά τη γυναίκα να παίζει πολύ σημαντικό ρόλο, καθώς η δική της απώλεια και η αδυναμία δισεχείρισή της οδηγούν τον ήρωα στην πραγματοποίηση μια σειράς ενεργειών ακραίων και ανατριχιαστικών. Αν και στην ταινία αυτή ο Αλμοδόβαρ επιχειρεί για πρώτη φορά την ενασχόλησή του με το ειδος της επιστημονικής φραντασίας, δεν ξεφεύγει από αυτό στο οποίο μας έχει ήδη συνηθίσει: Φόνοι, βιασμοί, υπερβολές, αλλαγές φύλου και απεριγραπτούς στόμφος, πράγματα δηλαδή που οποιονδήποτε άλλον θα τον οδηγούσαν στην απόλυτη γελοιότητα, στον Αλμοδόβαρ, όπου συνυπάρχει (όπως και σε όλους ισπανούς κινηματογραφιστές) η ισπανικότητα με τον σουρεαλισμό, το αποτελέσμα είναι ταυτόχρονα εκκεντρικό και αληθινό. Είναι ο δικός του ιδιαίτερος τρόπος να εξερευνεί τις ανθρώπινες επιθυμίες και μοίρα.

■ Στίβεν Σόντενμπεργκ Contagion

Ενα γουρουνί τρώει τα περιττώματα μιας νυχτερίδας και έτσι γεννιέται ένας ίος που εξαπλώνεται με τοχύταυτους ρυθμούς και προκαλεί το θάνατο εκατομμυρίων ανθρώ-

συνεργαστεί με τον ΕΣΑΚΕ.

Ακόμη χειρότερα είναι τα δεδομένα στο ευρωπαϊκό επίπεδο. Η διοίκηση της Ευρωλίγκα, εξετάζοντας τόσο τις αγωνιστικές δυνατότητες των ομάδων όσο κυρίως την οικονομική τους ευρωστία, αποφάσισε να δώσει δυο θέσεις στην Ελλάδα αντί για τρεις που είχε τα τελευταία χρόνια. Η απόφαση είναι για τον Παναθηναϊκό και τον Ολυμπιακό μια μορφή εκδίκησης για την ήττα τους στα δρώμενα στο ελληνικό πρωταθλήμα, αφού το οικονομικό πακέτο για την Ελλάδα θα το μοιραστούν δυο και όχι τρεις ομάδες. Ταυτόχρονα, αποτελεί και την οριστική ταφόπλακα για το ελληνικό μπάσκετ, αφού ανοίγει ακόμη περισσότερο την ψαλίδα ανάμεσα στους δύο αιωνίους αντίπαλους και τις υπόλοιπες ομάδες και με δεδομένο ότι τα παιχνίδια της Ευρωλίγκα θα γίνονται Παρασκευή, οπότε πράσινοι και ερυθρόλευκοι δεν θα αγωνίζονται τα Σαββατοκύριακα, θα ανταρέψει και τα ήθη και τα έθιμα του τόπου μας.

Το αυτοδιοίκητο αποτελεί από καταβολής του επαγγελματικού ποδοσφαίρου το

μεγαλύτερη απόδειξη για

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

The Dark Sound of the Moon

«Ζωντανός βουλευτής που ψήφισε το μνημόνιο;» (Τοίχος απορών)

Ανούλα η μύζουρις

...θελει δουλειά πολλή

Με την πλάτη στα ΜΑΤ οι Παμίτες (the fifth column is here...)

20 • Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

20 • Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

ΔΕΥΤΕΡΗ ΕΣΠΑΙΔΑ

ΘΕΜΑ

Η μόνη μας ελπίδα

Τοι ΑΛΕΞΗΣ ΠΑΠΑΖΕΒΑ

Η μηδές αστική τάξη αυτής της κάρδας νιώθει ότι έχει πέσει θύμα της ευρωπαιότητας και της σκουπίδιας της. Δεν έχει τον διαθέσιμο «Φαντοσκόπο» μέσω του οποίου μπορεί να απειλεί, να εκβιάζει και να επιβάλλει τους δρους της. Σπάροντας τον φρέσκο της, τηρεί τους νόμους, αλλά εν τέλος γίγνεται και πλέοντα μάλι στην τηλεοράστρα. Νιώθει αδύνατον μπροστά στον φρούριο γένουσαν ή συνέβαλλο, ο αποκεφαλισμός τρέφεται στο παλάι της τα παρόντα τους νόμους και λειτουργεί ως πατριάτης. Ακούθιναν αυτό ασφαλώς που ζει κάθε φορά που περιμένουν στο αυτοκίνητο σε μια σύριγκα για να στρίψει στο φαύρη και διαγνωστεί «μάργαρος». Νε-

ματώνει στις αντιφάσεις του ΠΑΣΟΚ και στα διακοπικά σε πόρκοπα του φρούριού του.

Δεν είναι άριστα μόνο αυτό. Το σε κρόνο αυτό η αστική τάξη δεν ξεπαρθείται τη κάρδα στον λαϊκό και σε μια ιδιότυπη «αριστεροποίηση». Τα «παιδάκια» που δεν τύλιγαν ποτέ να τα βάλουν ματα το αριστερο-βέβαιο-πατογόνο στην κοινωνία συγκεκριμένων στα παπούτσιά του, είτε από φύση είτε από αστική μαλβάκωση.

Νορμά ήδη ότι, επιπλέον, η διανομή αστική τάξη αρχίζει να ψηνεύει. Αυτό συμβαίνει σαν γεγονότική. Δεν απέκει να έλλεινε φρόμος επειδή το πολιτικό κόδι οδηγείται δεν τολμά να θέλει πολάρες του. Εξεργάζεται μετατανακόντιτα, όπου τα φανθράρια των αριστερών λειτουργούν και διεφθαρμένων πολιτικών εξεργάζονται λεπτομερώς. Για πρώτη φορά αρχίζει να εγνωμόρρεγε για ταν πολιτικά, αν και συκοφάτες τους πολιτικών πολάρες καπνίζουν, φάνεκαν, αναβάλλοντας τρόπους να κάνει τη διαφορά.

Κοπάδετε ίτι γίνεται στα πανεπιστήμια. Τα πανίδια της οργανώνονται και αντιστέκονται στη διακοπούσα της συναθλητικής, τα μετριότερης και των αναγκαστικών κοινωνικήφουρων. Το ενδιδάστρο

Η δυναμική αστική τάξη αρχίζει να ξυπνάει. Τα παθώματα αργούντονται και αντετέκονται στη δικτατορία των αναγκαστικών καπαλλήψεων.

αξιώντας προσπερνάει όλα ταν

Θέλει η... σουλτάνα να κρυφτεί κι η χαρά δεν την αφήνει

από πτώρους υλικούς συγκεντρωμένους από πολ- ζομένων». (M. Bronski, «Το νόμισμα στη Σοβιετική Ενωση» Μαρίας-Κοροντζής 1945).

◆ «Είστε δικαστές όλου του λαού» ακούστηκε πρόσφατα στην Ευελπίδων. Απευθύν-θηκε, δηλαδή, στη «συνειδη-ση» των δικαστών:

ράξουν στο τέλος την ισορροπία της εμπορευματικής προσφοράς στην αγορά και της αυξημένης ζήτησης. Η ζήτηση των αντικανόνων προ-
◆ Νάτη και η πρόταση γιο «κυβέρνηση Αριστεράς» – με-
ρικοί γλείφονται για θέσεις...
◆ Το μαγαζί ανοικτό από τις
11.00 το πρωί πλέον, από τις
4.00 ΠΟΥΛΑΕΙ και φαΐ (πάντοι
στα πλαίσια της άμεσης δη-
μοκρατίας...).

κειμένων της μεγάλης κατανάλωσης είχε αυξηθεί, ενώ ο σχετικός αριθμός της προσφοράς αυτών των ίδιων των αντικειμένων ελαττώνταν.

Αύριο

- ◆ Στη διάλυση της ΕΤΑ συμβάλλει και ο (μη εξαιρετέος) Τζέρου Ανταμός του Sinn Fein.
- ◆ Γ. Δελαστίκ (Εθνος, 18-10-11): «... αν περάσει ως έχει το περιβόητο πολυνομοσχέδιο» – σε ποιες «αντιρρήσεις» και «βελτιώσεις» κλείνει το μάτι σας;

Αυτή η ανισορροπία δεν μπορούσε παρά να προκαλέσει μια απότομη ύψωση των τιμών. Η Σοβιετική κυβέρνηση υιοθέτησε μια ολόσυγχραφέας;

- ◆ Ροζ μπάτσοι (μα ναι τους κάνουμε να χορεύουν).
- ◆ «Εφυγαν ένας ένας, άγνωστο για πού. Δεν ξανάρθαν. Εμεινε μόνο το χωριό κάτω απ' τις τρεις μουριές του/ νοσηλογιέται ως το ποτάμι -

The book cover features a black and white illustration of a human figure from the waist up, set against a background of vertical brickwork. The figure is depicted in a minimalist, geometric style. Inside the figure's torso, various internal organs are visible, including a heart, lungs, liver, and intestines. A spinal column runs vertically down the back. The head is a simple, featureless face. Below the figure, the title text is written in large, bold, white, sans-serif letters.

- ◆ Αντικαπιταλιστική Ανατροπή του σφραγίδων κυβέρνησης-ΕΕ-ΔΝΤ με απεργίες διαρκείας – λαϊκό έσησηκωμό! – πάνω πληρωμών – διαγραφή του χρέους – ξέσοδος από ευρώ-ΕΕ – εθνικοποίηση των τραπεζών και των μεγάλων επχειρήσεων – αυξήσεις στους μισθώσεις – όχι στις απολύσεις – Υπάρχει άλλος δρόμος από τον χρεοκοπημένο καπιταλισμό – Με τον Ελεγχο της κοινωνίας – Στα χέρια των εργαζόμενων – ΑΝΤΑΡΣΥΑ (αφίσα)

Ολα τα 'χει η αριστα. Ενας αχταρμάς από αιτήματα, άμεσα και στρατηγικού χαρακτήρα, για να βολευτούν όλες οι συνιστώσες. Ολα εκτός από ένα. Τον βασικό όρο για να γίνουν όλα τα υπόλοιπα. Την ανατροπή του καπιταλισμού, την προλεταριακή εξουσία, το σοσιαλισμό. Υπάρχει, λένε, άλλος δρόμος από τον χρεοκοπημένο σοσιαλισμό. Ποιος; Ο... μη χρεοκοπημένος καπιταλισμός, προφανώς. Που θα ελέγχεται από την κοινωνία! Πώς ακριβώς; Μέσα από τους αντιπροσωπευτικούς θεσμούς της αστικής δημοκρατίας; Και τι ακριβώς θα είναι αυτό που θα έχουν στα χέρια τους οι εργαζόμενοι; Την πολιτική εξουσία; Αν ναι, θα έχουν τασκίδει προηγουμένως την αστική κρατική μηχανή; Τον ελεγχό μέσω μιας κυβέρνησης; Χωρίς προηγουμένως να έχουν απαλλοτριώσει τους καπιταλιστές; Δε βαριέσσαι... λεπτομέρειες. Σημασία έχουν τα ηχηρά λόγια. Όσο πιο αριστα και ηχηρά ταυτόχρονα τόσο καλύτερα για μια προεκλογική εκστρατεία, όπου τα γκάλοπ λένε πως θα κερδίσουν και οι «μικροί». Την προηγούμενη φορά εξέλεξαν δημοτικό και περιφερειακό σύμβουλο, τώρα μπορεί να πιάσουν το 1% (το φράγμα του 3% κάνει απαγορευτική τη σκέψη για εκλογή βουλευτή). Οπότε μπορεί να καταγραφούν στον πολιτικό χάρτη! Αυτός είναι ο σκοπός. Γ' αυτό και η μικρή μόνο διαφοροποίηση από τη συριζογραμμή (όχι, όμως, και τη γραμμή του «αριστερού ρεύματος» του ΣΥΝ). Μόνο έτσι έρχονται οι αδέσποτες ψήφοι. Άλλως, ο κόσμος... τρομάζει και δεν ψηφίζει.

◆ Να τελειώσουμε οριστικά με τον χρεοκοπημένο τους κόσμο – Απέναντι στην ενότητα των καταπιεσμένων, στην οργάνωση και τον έσοδηκωμό, απέναντι σε μια κοινωνία που αποφρασίζει να πολεμήσει η δύναμη κράτους και καπιταλισμού δεν είναι τίποτα περισσότερο από ένα σκιάχτρο – Στη γειτονιά, στην εργασία, στο δρόμο Κοινωνική & Ταξική Αντεπίθεση – Συγκέντρωση-Πορεία 19 Οκτώβρη 11πμ – Μουσείο – Συνέλευση Αναρχικών για την Κοινωνική Αυτοδιεύθυνση (Αφίσα)

Είναι αναμφίβολα θετικό το γεγονός ότι ορισμένες αναρχικές συλλογικότητες επιστρέφουν στις εργατικές ρίζες αυτού του πολιτικού ρεύματος και αναζητούν μια ουσιαστική επαφή με την εργαζόμενη κοινωνία. Χωρίς τον πολιτικό αυτισμό που διακρίνει άλλες συλλογικότητες του χώρου, με ταξικές αναφορές, ακόμα και με μερικά αιτήματα (δεν αναφερόμαστε μόνο στη συγκεκριμένη αφίσα, αλλά σε μια γενικότερη κίνηση που υπάρχει). Μόνο που μια από τις βασικές ωστερήσεις του αναρχικού ρεύματος έρχεται να προδιαγράψει ως σισύφεια αυτή την προσπάθεια. Οχι για τους συγκεκριμένους φορείς αυτού του ρεύματος, που είναι αξιέπαινοι για την εν γένει αγωνιστική τους παρουσία, αλλά για το κοινωνικό υποκείμενο στο οποίο απευθύνεται η προπαγάνδα τους, την εργατική τάξη. Οχι, δεν αρκεί ο αυθορμητισμός, δεν αρκεί ο επαναστατικός ενθουσιασμός. Πάνω απ' όλα χρειάζεται οργάνωση και μάλιστα ταξική πολιτική οργάνωση.

πων πάνω στη γη. Γιατροί από τον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας προσπαθούν να βρουν εμβόλιο, τολμώντας να πειραματιστούν στους εαυτούς τους, κι ένας δημοσιογράφος που τους αμφισβήτει σκορπώντας τον πανικό στην κοινή γνώμη. Αυτή είναι η ταινία του Σόντενμπεργκ. Παντελώς αδιάφορη. Ακόμα και ο χαρακτήρας του δημοσιογράφου που τα βάζει με τους γιατρούς του ΠΟΥ και τις φαρμακοβιομηχανίες κινείται γύρω από την προσωπική του φήμη και το προσωπικό του κέρδος, ενώ τη λύση τη δίνουν γιατροί με αισθήματα αυτοθυσίας.

■ Τζον Μέιντεν

To xρέος

Τρεις πράκτορες της Μοσάντ έχουν αναλάβει να βρουν και να παραδώσουν στη δικαιούσνη τον «χειρούργο του Μπίρκεναου», ναζιστή γιατρό, γνωστό για τα εγκλήματα που διέπραξε εναντίον Εβραίων κατά τη διάρκεια του β' παγκόσμιου πολέμου. Δεν τα καταφέρνουν και το χρέος τους αυτό θα τους κυνηγά για περισσότερο απ' όσο νομίζουν. Υπάρχει βεβαίως και ένα λαβ στόρι, για να κάνει την ταινία ακόμα πιο ενδιαφέρουσα. Εντωμεταξύ, περνά υπογείως και την άποψη ότι δουλειά της Μοσάντ, είναι να κυνηγά κάτι τέτοιους τύπους, εγκληματίες πολέμου! Άλλη μια ταινία κακογυρισμένη, με γελοίους διαλόγους και κακές ερμηνείες.

Ελένη Π.

κληρη σειρά από μέτρα ενάντια σ' αυτές τις αναπόφευκτες συνέπειες των μεγάλων βιομηχανικών επενδύσεων. Αυτά τα μέτρα έτειναν κατ' αρχήν να περιορίσουν την ελευθερία των σχέσεων στην αγορά. Τιμές σταθερές καθορίστηκαν για όλα τα αντικείμενα της τρέχουσας χρήσης και πρώτα-πρώτα για τα τρόφιμα. Η κυβέρνηση αγόραζε τα γεωργικά προϊόντα σε τιμή σταθερή δεν επέτρεψε στους κερδοσκόπους να εκμεταλλευτούν την αυξημένη ζήτηση ακριβιάνοντας το κράτος της ζωής των ενορι-

όχι πιο πέρα. Τα πουλιά/ ημέρεψαν πτολύ· σεργιανάνε το δειλή στην πλαστεία/ σαν μόνοι κάτοικοι του τόπου, έχοντας μάθει τώρα/ ότι τα αγάλματα πρέπει να 'ναι γυμνά και λυπημένα/ και το στενόμακρο υπαίθριο τραπέζι του παλιού κρεοπωλείου/ νά' ναι για τις μεγάλες νύχτες των νεκρών και των ξενιτεμένων». (Γ. Ρίτσος, «Μετανάστευση», από τα «Δωμάτια μετ' επίπλων», 1978-1979)

Βασιλης

4μηνη Οικονομική Εξόρμηση

ΣΤΗΡΙΞΤΕ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ «ΚΟΝΤΡΑΣ»

γιατί είναι και δική σας υπόθεση

ΟΚΤΩΒΡΗΣ 2011 - ΓΕΝΑΡΗΣ 2012 – Αριθμός λογαριασμού ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ 100/87804638

«Αν επιτρέψουμε την καταστροφή του ευρώ, αναλαμβάνουμε το ρίσκο καταστροφής στην Ευρώπη. Εκείνοι που θα καταστρέψουν την Ευρώπη και το ευρώ θα έχουν την ευθύνη για την αναβίωση συγκρούσεων και διχασμών στην ήπειρο μας». Σκληρές κουβέντες από τον Νικολά Σαρκοζί, επί γερμανικού εδά-

θα πραγματοποιηθούν», δήλωσε με αέρα τελάλη αυτοκρατορικής δύναμης ο γερμανός κυβερνητικός εκπρόσωπος Στέφεν Ζάιμπερτ, συμπληρώνοντας ότι η αναζήτηση λύσεων «θα επεκταθεί οπωσδήποτε και στην επόμενη χρονιά».

Ποια είναι τα επίμαχα σημεία που διχάζουν Γερμανία και Γαλλία; Πρώτο, το ποσοστό

ποιο τοξικό χρέος, γεγονός που θ' αναγκάσει το γαλλικό κράτος να διαθέσει σημαντικά κεφάλαια για την ενίσχυσή τους («επανακεφαλαιοποίηση»), με αποτέλεσμα να χειροτερέψει το δημοσιονομικό του πρόβλημα.

Δεν είναι τυχαία η ανακοίνωση της Moody's, ότι η άριστη αξιολόγηση AAA της Γαλ-

πο που θα διαχειριστούν την κρίση, καταστρέφοντας και κεφάλαιο πλέον, προκειμένου να αποφύγουν τα συνεχή επεισόδια. Κάποιοι θα βρεθούν ενισχυμένοι έναντι των ανταγωνιστών τους από τη διαδικασία καταστροφής κεφαλαίου. Γ' αυτό και η τεχνική που θα επιλεγεί τελικά θα είναι αποτελεσματικά αυτού του σκληρού πα-

Αγρια Ιμπεριαλιστικά παζάρια στην Ευρωζώνη

φους, αμέσως μετά τη λήξη μιας ακόμη αποτυχημένης διαπραγμάτευσής του με την Αγκελα Μέρκελ.

Κίνδυνο πολέμου υπαινίσσεται ο γάλλος πρόεδρος, που μετέβη εκτάκτως στη Φρανκφούρτη την Τετάρτη, όπου συναντήθηκε με την Μέρκελ, παρουσία του απερχόμενου πρόεδρου της EKT, Τρισέ, του νέου προέδρου, Ντράγκι, των Μπαρόζο και Φαν Ρομπάι και της διευθύντριας του ΔΝΤ, Λαγκάρντ. Οπως φάνηκε από την πικρή δήλωση του Σαρκοζί, ακόμη δεν τα έχουν βρει Γερμανία και Γαλλία και οι μέρες μέχρι την κυριακάτικη σύνοδο κορυφής της ΕΕ είναι ελάχιστες, ενώ ασφυκτικός είναι ο χρόνος και μέχρι τη σύνοδο του G-20 (3-4 Νοέμβρη), στην οποία οι ηγέτες της Ευρωζώνης ήλπιζαν ότι θα πάνε με κοινές θέσεις. Οι Γερμανοί φρόντισαν να ξεκαθαρίσουν, με δηλώσεις του κυβερνητικού εκπρόσωπου και του Σόιμπλε, ότι την Κυριακή δεν πρόκειται να υπάρξει τελική λύση στα προβλήματα που τολονίζουν την Ευρωζώνη. «Τα ονειρά που έχουν ορισμένοι ότι τώρα θα υπάρξει ένα πακέτο που θα δώσει λύσεις στα πάντα και ότι όλα θα έχουν τελειώσει τη Δευτέρα, απλώς δε

στο οποίο θα «κουρευτεί» το ελληνικό χρέος (που θ' αποτελείται κρίτηριο και για τα χρέη όλων χωρών, που θ' ακολουθήσουν), και δεύτερο, η ενίσχυση του προσωρινού μηχανισμού (EFSF), που συναρτάται με το προηγούμενο. Αν το «κούρεμα» είναι μεγάλο, όπως θελεί η Γερμανία, τότε το πρόβλημα θα το έχουν οι τράπεζες και οι κυβερνήσεις τους. Αν το «κούρεμα» είναι μικρότερο, τότε θα χρειαστεί να ενισχυθεί ο EFSF για να καλύψει αυτός τη διαφορά.

«Η χρηματοδοτική κινούμενη του Ευρωπαϊκού Ταμείου δε θα αυξηθεί πέρα από τα ήδη προβλεπόμενα 440 δισ. ευρώ, ούτε και πρόκειται να επεκταθεί σημειοχή της Γερμανίας πέρα από τα 211 δισ. ευρώ που έχει ήδη συμφωνηθεί», δήλωσε ο Μάρτιν Κότχαους, εκπρόσωπος Τύπου του γερμανικού υπουργείου Οικονομικών. Γ' αυτό και ο εκνευρισμός και η πίκρα του Σαρκοζί. Και οι πέτρες γνωρίζουν, πλέον, ότι οι μεν γερμανικές τράπεζες έχουν «ξεφορτώσει» τα ομόλογα των υπερχρεωμένων χωρών (της Ελλάδας σε πρώτη φάση), ενώ αντίθετα οι γαλλικές τράπεζες είναι περισσότερο «εκτεθειμένες» στο λεγόμε-

ζαριού ανάμεσα στις ιμπεριαλιστικές κυβερνήσεις και ανάμεσα στις διάφορες μερίδες της χρηματιστικής ολυγορχίας.

Το μόνο βέβαιο είναι πως, ανεξάρτητα από την έκβαση αυτού του παζαριού, η επίθεση στο προλεταριάτο θα γίνει πιο σκληρή. Επίσης, βέβαιο είναι, αναφορικά με την Ελλάδα, ότι θα ενταθεί η διαδικασία αποικιοποίησης, με υποθήκευση της κρατικής περιουσίας και ενίσχυση των μηχανισμών άμεσου ελέγχου της οικονομικής διαχείρισης. Οπως διέρρευσε από γερμανούς βουλευτές, σε σύσκεψη της ΚΟ του κόμματός της η Μέρκελ είπε πως θα χρειαστεί να θεσπιστεί ένα είδος «διαφορούς τρόικας» για τις υπερχρεωμένες χώρες της Ευρωζώνης, που θα τελούν υπό «μόνιμη επιπήρηματη». Οπως μετέδωσε το «Ρότερφ» ορισμένες χώρες της Ευρωζώνης προωθούν σχέδιο για εκχώρηση αυξημένων αρμοδιοτήτων στην ομάδα «τεχνικής στήριξης» (πρόκειται για τη γνωστή «ομάδα Ράιχενμπαχ»). Αρμοδιοτήτων που θα προκύψουν «από την παραχώρηση μέρους των κυριαρχικών δικαιωμάτων της Ελλάδας».

Εχθροί του λαού

Για μια φορά ακόμη, αντιστρέφεται η πραγματικότητα και τοποθετείται με το κεφάλι κάτω. Για μια φορά ακόμη, ντροπιασμένες αντιλήψεις μετατρέπονται σε ιδεολογίματα και με τη μορφή προπαγανδιστικού ενέσιμου διαλύματος καταβάλλεται προσπάθεια να εγχυθούν μέσα στο κίνημα.

Έχουμε ένα μείζον πολιτικό γεγονός, ένα κόμμα, που καμώνεται ότι είναι επαναστατικό, αναλαμβάνει να περιφρουρίσει το αστικό κοινοβούλιο, μη τυχόν και ξεσπάσει πάνω του η οργή των απεργών-διαδηλωτών. Το κάνει σε πλήρη συνεργασία με την κυβέρνηση, η οποία αποσύρει την Αστυνομία από τις συνήθεις θέσεις της, τις οποίες καταλαμβάνουν ορδές κρανοφόρων και ροπαλοφόρων μελών του εν λόγω κόμματος. Ακόμη και η θέση τους υποδηλώνει το ρόλο τους: πλάτη στη Βουλή - μέτωπο στους διαδηλωτές.

Αντί, λοιπόν, να έχουμε ομόφωνη, μαζική καταγγελία αυτού του κόμματος και του αστικού-χωροφυλακίστικου ρόλου που ανέλαβε να παιίξει, αντί αυτό το κόμμα να στιγματιστεί ως εχθρός του λαού και προστάτης του αστικού συστήματος εξουσίας, ορισμένοι προχωρούν σε καταγγελίες μιας μερίδας διαδηλωτών που συγκρούονται με τις δυνάμεις καταστολής αυτού του κόμματος, ενώ άλλοι τηρούν ίσες αποστάσεις.

Ομως, εν προκειμένω έχουμε γεγονότα έναντι των οποίων δεν χωρούν ίσες αποστάσεις. Μπορεί κανείς να έχει οποιαδήποτε άποψη για την τακτική ορθότητα των επιλογών του συγκεκριμένου κομματού των διαδηλωτών, να κρίνει έτσι ή αλλιώς τη σκοπιμότητα κάθε ενέργειας, όμως αυτό αφορά μια συζήτηση μέσα στο κίνημα και με όρους κινήματος. Αντίθετα, το κόμμα που περιφρουρούσε τη Βουλή, ανεξάρτητα από την κοινωνική του σύνθεση (η οποία, άλλωστε, δεν είναι περισσότερο εργατική ή λαϊκή από την κοινωνική σύνθεση των «καθαρόαιμων» αστικών κομμάτων), ανεξάρτητα από το βερμπαλισμό με τον οποίο επενδύει τον πολιτικό του λόγο, ενήργησε ως εχθρός του λαού, αναλαμβάνοντας -με σαφή και απροκάλυπτο τρόπο- καθίκοντα δυνάμεις καταστολής του συστήματος.

Εν προκειμένω, λοιπόν, δεν χωρούν συμψηφισμοί. Δεν μπορείς να συγκρίνεις κοινωνικά και πολιτικά ανόμοιες συμπεριφορές. Δεν μπορείς να εξισώνεις τα όποια (υπαρκτά ή ανύπαρκτα ή διογκωμένα) προβλήματα στο εσωτερικό ενός κινήματος με τις αντιθέσεις αυτού του κινήματος με τους εχθρούς του στον τομέα της καταστολής, είτε πρόκειται για τις επίσημες δυνάμεις καταστολής του κράτους είτε για τις «εθελοντές» κομμάτων όπως ο Περισσός. Πρέπει, καταρχήν, να ξεχωρίσουμε τις διαφορετικές ποιότητες και μετά να κάνουμε την όποια συζήτηση στο πλαίσιο της «ποιότητας κίνημα».

Οι καταγγελίες για «διολοφονική επίθεση κουκουλοφόρων» ή οι ίσες αποστάσεις αποτελούν βούτηρο στο ψωμί της Περισσού, η οποία βρέθηκε στριμωγμένη και προσπαθεί να κρύψει τις πομπές της περιφρουρούσαν τη Βουλή και οι δυνάμεις καταστολής του Περισσού περιφρουρούσαν τον Περισσό. Ακόμη και το θάνατο του δικού τους στελέχους, που αποδειγμένα δεν έχει οποιαδήποτε σχέση με τη σύγκρουση KNAT-διαδηλωτών, προσπαθούν να τον φορώσουν σ' αυτή τη σύγκρουση, βγάζοντας λάδι την κυβέρνηση. Ασελγούν πάνω σ' έναν δικό τους νεκρό, σε μια προσπάθεια να αποφύγουν το καίριο ερώτημα («γιατί περιφρουρούσατε τη Βουλή από το λαό;») και να μουτζουρώσουν την εικόνα που είδε όλος ο κόσμος: οι δυνάμεις καταστολής του Περισσού περιφρουρούσαν τη Βουλή και οι δυνάμεις καταστολής του κράτους περιφρουρούσαν τον Περισσό.

Στο θέμα θα χρειαστεί να επανέλθουμε, γιατί το θεωρούμε (και είναι) μείζονος σημασίας.

Π.Γ.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγρούπολες 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μιακατέλου 1 και Εργατία, ΤΗΛ-FAX 221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙ